

ORDONANȚĂ
pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată și al art. 1 pct. I. poziția 3 din Legea nr. 311/24.12.2021 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

ART. I. Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 273, alineatul (2), după litera b) se introduce un nouă literă, litera c), cu următorul cuprins:

„c) utilizarea de către forțele armatei române care participă la o acțiune de apărare desfășurată pentru a implementa o activitate a Uniunii Europene în cadrul politicii de securitate și apărare comune, pentru uzul acestora sau pentru uzul personalului civil care le însoțește, a unor bunuri pe care le-au dobândit în alt stat membru, la a căror achiziție nu s-au aplicat regulile generale de impozitare din acel stat membru, atunci când importul bunurilor respective nu poate beneficia de scutirea prevăzută la art. 293 alin. (1) lit. (g¹);”

2. La articolul 293, alineatul (1), după litera g) se introduce un nouă literă, litera g¹), cu următorul cuprins:

„g¹) importul de bunuri efectuat în România de către forțele armate ale altor state membre în scopul utilizării de către forțele armate respective sau de către personalul civil care le însoțește ori pentru aprovizionarea popotelor sau a cantinelor acestora, atunci când forțele armate respective participă la o acțiune de apărare desfășurată pentru a implementa o activitate a Uniunii Europene în cadrul politicii de securitate și apărare comune;”

3. La articolul 294, alineatul (1), după litera l) se introduc două noi litere, litera l¹) și litera l²), cu următorul cuprins:

„l¹) livrarea de bunuri netransportate în afara României și/sau prestarea de servicii efectuate în România, destinate fie utilizării de către forțele armate ale altor state membre sau de către personalul civil care le însoțește, fie aprovizionării popotelor sau cantinelor acestora, atunci când forțele armate respective participă la o acțiune de apărare desfășurată pentru a implementa o activitate a Uniunii Europene în cadrul politicii de securitate și apărare comune;

l²) livrarea de bunuri și/sau prestarea de servicii către alt stat membru decât România, destinate forțelor armate ale oricărui alt stat membru decât statul membru de destinație, în scopul utilizării de către forțele armate respective sau de către personalul civil care le însoțește ori pentru aprovizionarea popotelor sau a cantinelor acestora, atunci când forțele armate respective participă la o acțiune de apărare desfășurată pentru a implementa o activitate a Uniunii Europene în cadrul politicii de securitate și apărare comune;”

4. După articolul 335 se introduce un articol nou, articolul 335¹, cu următorul cuprins:

„Art. 335¹

Aplicarea Codului vamal al Uniunii Europene în cazul produselor accizabile

(1) Formalitățile stabilite prin dispozițiile vamale ale Uniunii Europene cu privire la intrarea produselor pe teritoriul vamal al Uniunii Europene se aplică *mutatis mutandis* intrării pe teritoriul Uniunii Europene a produselor accizabile care provin din unul dintre teritoriile menționate la art. 337 alin. (1).

(2) Formalitățile stabilite prin dispozițiile vamale ale Uniunii Europene cu privire la ieșirea produselor dinspre teritoriul vamal al Uniunii Europene se aplică *mutatis mutandis* ieșirii de pe teritoriul Uniunii Europene a produselor accizabile care au ca destinație unul dintre teritoriile menționate la 337 alin. (1).

(3) Articolul 348, secțiunile a 9-a, a 10-a, a 11-a, a 16-a și a 17-a nu se aplică în cazul produselor accizabile care au statutul vamal de mărfuri neunionale, astfel cum sunt definite la articolul 5 punctul 24 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.”

5. La articolul 336, punctele 2, 3 și 5, se modifică și vor avea următorul cuprins:

„2. antrepozitarul autorizat este persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă, în cadrul activității sale, să producă, să transforme, să dețină, să depoziteze, să primească sau să expedieze produse accizabile în regim suspensiv de accize într-un antrepozit

fiscal;

3. antrepozit fiscal înseamnă un loc în care produsele accizabile sunt produse, transformate, deținute, depozitate, primite sau expediate în regim suspensiv de accize de către un antrepozitar autorizat în cadrul activității sale, sub rezerva anumitor condiții stabilite de autoritățile competente din statul membru în care se află antrepozitul fiscal, respectiv în condițiile prevăzute de prezentul capitol, în cazul în care antrepozitul fiscal se află în România;

[...]

„5. codul NC reprezintă poziția tarifară, subpoziția tarifară sau codul tarifar. Trimiterile la codurile NC sunt cele către Nomenclatura Combinată din Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun, în vigoare de la 19 octombrie 1992, în cazul produselor energetice, în vigoare de la 1 ianuarie 2002, iar pentru produsele reprezentând alcool și băuturi alcoolice, sunt cele din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1602 al Comisiei de modificare a anexei 1 la Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun. Ori de câte ori intervin modificări în nomenclatura combinată a Tarifului Vamal Comun, corespondența dintre codurile NC prevăzute în prezentul capitol și noile coduri NC se realizează potrivit prevederilor din normele metodologice.”

6. La articolul 336 după punctul 7 se introduce un nou punct, punctul 7¹, cu următorul cuprins:

„7¹. destinatar certificat înseamnă o persoană fizică sau juridică înregistrată la autoritatea competentă din statul membru de destinație în scopul de a recepționa produse accizabile, în cadrul activității desfășurate de respectiva persoană, care au fost eliberate pentru consum pe teritoriul unui stat membru și care sunt apoi deplasate pe teritoriul unui alt stat membru;”

7. La articolul 336, punctul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„8. destinatar înregistrat înseamnă persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă din statul membru de destinație să primească, în condițiile stabilite de autoritatea competentă și în cadrul activității sale, produse accizabile care se deplasează în regim

suspensiv de accize de pe teritoriul unui alt stat membru;”

8. La articolul 336 după punctul 8 se introduce un nou punct, punctul 8¹, cu următorul cuprins:

„8¹. expeditor certificat înseamnă o persoană fizică sau juridică înregistrată la autoritatea competentă din statul membru de expediție în scopul de a expedia produse accizabile, în cadrul activității desfășurate de respectiva persoană, care au fost eliberate pentru consum pe teritoriul unui stat membru și care sunt apoi deplasate către teritoriul altui stat membru;”

9. La articolul 336, punctele 9 și 14, se modifică și vor avea următorul cuprins:

„9. expeditor înregistrat înseamnă persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă din statul membru în care are loc importul, exclusiv să expedieze în regim suspensiv de accize produsele accizabile puse în liberă circulație în conformitate cu articolul 201 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 în cadrul activității desfășurate de respectiva persoană și în condițiile stabilite de autoritatea competentă;

[...]

14. import înseamnă înseamnă punerea în liberă circulație a mărfurilor în conformitate cu articolul 201 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;”

10. La articolul 336 după punctul 14 se introduce un nou punct, punctul 14¹, cu următorul cuprins:

„14¹. intrare neregulamentară înseamnă intrarea pe teritoriul Uniunii Europene a unor produse care nu au fost puse în liberă circulație în conformitate cu articolul 201 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 și pentru care a luat naștere o datorie vamală în temeiul articolului 79 alineatul (1) din regulamentul menționat, sau ar fi luat naștere dacă produsele ar fi fost supuse taxelor vamale;”

11. La articolul 336 după punctul 16 se introduce un nou punct, punctul 16¹, cu următorul cuprins:

„16¹. mic producător independent reprezintă producătorul de bere, vinuri, băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, și produse intermediare, independent din punct de vedere juridic și economic de orice alt producător, care folosește clădiri separate din punct de vedere fizic de cele ale oricărui alt producător, nu lucrează sub licență, iar producția realizată

în ultimele 12 luni consecutive nu depășește nivelurile cantitative prevăzute la art. 342 alin. (1²).”

12. La articolul 336, punctul 18 se abrogă.

13. La articolul 336, punctul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„21. regim suspensiv de accize înseamnă un regim fiscal aplicat producerii, transformării, deținerii, depozitării sau deplasării de produse accizabile, prin care accizele sunt suspendate;”

14. La articolul 336 după punctul 21 se introduc două noi puncte, punctele 21¹ și 21², cu următorul cuprins:

„21¹. restituire înseamnă restituirea unor accize care au fost plătite;

21². stat membru de destinație înseamnă statul membru în care produsele accizabile urmează să fie livrate sau utilizate în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol.”

15. La articolul 336, punctul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„22. teritoriul unui stat membru înseamnă teritoriul unui stat membru căruia i se aplică Tratatul, în conformitate cu art. 349 și art. 355 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, cu excepția teritoriilor terțe;”

16. La articolul 336 după punctul 28 se introduce un nou punct, punctul 29, cu următorul cuprins:

„29. remitere înseamnă scutirea de la obligația de a plăti accizele care nu au fost plătite, respectiv renunțarea, totală sau parțială, la sumele reprezentând accize datorate;”

17. La articolul 337, alineatele (4) și (5) se abrogă.

18. La articolul 338, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„ b) importului lor sau a intrării lor neregulamentare pe teritoriul Uniunii Europene.”

19. La articolul 340, alineatul (1), literele b) - d), partea introductivă a alineatului (3), alineatul (10) și alineatul (11) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) deținerea sau depozitarea de produse accizabile, inclusiv în cazurile neregulamentare, în afara unui regim suspensiv de accize în cazul în care accizele nu au fost percepute în conformitate cu dispozițiile aplicabile din dreptul Uniunii Europene și din prezentul capitol.

c) producerea, inclusiv transformarea de produse accizabile și producerea sau transformarea neregulamentară, în afara unui regim suspensiv de accize;

d) importul de produse accizabile, cu excepția cazului în care produsele accizabile sunt plasate, imediat după import, în regim suspensiv de accize, sau intrarea neregulamentară a produselor accizabile, cu excepția cazului în care datoria vamală s-a stins în temeiul articolului 124 alineatul (1) litera (e), (f), (g) sau (k) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.

(3) Momentul ieșirii dintr-un regim suspensiv de accize menționate la alin. (1) lit. a) este considerat a fi:

[...]

(10) Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă, totală sau parțială, a produselor accizabile aflate sub regim suspensiv de accize, ca urmare a unui caz fortuit ori de forță majoră sau ca o consecință a unei autorizații de a distruge produsele din partea autorității competente, nu sunt considerate ca eliberare pentru consum.

(11) În sensul prezentului capitol, produsele sunt considerate distruse total sau pierdute iremediabil atunci când devin inutilizabile ca produse accizabile. Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă, totală sau parțială a produselor accizabile menționată la alin. (10) este dovedită într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile competente din statul membru în care a avut loc distrugerea totală sau pierderea iremediabilă, totală sau parțială, sau, în cazul în care nu este posibil să se determine unde a avut loc, de cele din statul membru în care aceasta a fost constatată.”

20. La articolul 340, după alineatul (11) se introduc trei noi alineate, alin. (11¹)-(11³) cu următorul cuprins:

„(11¹) Pierderea parțială care are loc din cauza naturii produselor, în cursul unei deplasări în regim suspensiv de accize între statele membre nu este considerată drept eliberare pentru consum în măsura în care valoarea pierderii se situează sub pragul comun de pierdere parțială pentru respectivele produse accizabile, cu excepția cazului în care autoritatea competentă are motive rezonabile să suspecteze o fraudă sau o neregulă. Acea parte dintr-o pierdere parțială care depășește pragul comun de pierdere parțială pentru respectivele produse accizabile este considerată drept eliberare pentru consum.

(11²) Pierdere parțială care are loc din cauza naturii produselor, în cursul unei deplasări în regim suspensiv de accize pe teritoriul național nu este considerată drept eliberare pentru consum în măsura în care valoarea pierderii se situează sub pragul comun de pierdere parțială pentru respectivele produse accizabile, cu excepția cazului în care autoritatea competentă are motive rezonabile să suspecteze o fraudă sau o neregulă. Acea parte dintr-o pierdere parțială care depășește pragul de pierdere parțială pentru respectivele produse accizabile este considerată drept eliberare pentru consum.

(11³) În cazul în care distrugerea totală sau pierderea iremediabilă, totală sau parțială, a produselor accizabile este stabilită, garanția depusă în conformitate cu articolul 348 se eliberează, integral sau parțial, după caz, la prezentarea unor dovezi corespunzătoare.”

21. La articolul 341, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Persoana plătitoare de accize care au devenit exigibile este:

a) în ceea ce privește ieșirea unor produse accizabile dintr-un regim suspensiv de accize, astfel cum se menționează la art. 340 alin. (1) lit. a):

1. antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau orice altă persoană care eliberează produsele accizabile din regimul suspensiv de accize sau în numele căreia se efectuează această eliberare și, în cazul ieșirii neregulamentare din antrepozitul fiscal, orice altă persoană care a participat la această ieșire;

2. în cazul unei nereguli în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, astfel cum este definită la art. 412 alin. (1), (2) și (4): antrepozitarul autorizat, expeditorul înregistrat sau orice altă persoană care a garantat plata accizelor în conformitate cu art. 348 alin. (1) și (3) și orice persoană care a participat la ieșirea neregulamentară și care avea cunoștința sau care ar fi trebuit să aibă cunoștința în mod normal de caracterul neregulamentar al acestei ieșiri;

b) în ceea ce privește deținerea sau depozitarea unor produse accizabile, astfel cum se menționează la articolul 340 alineatul (1) litera b): persoana care deține sau depozitează produsele accizabile sau orice altă persoană implicată în deținerea sau depozitarea acestora sau orice combinație a acestor persoane, în conformitate cu principiul răspunderii personale și solidare;

c) în ceea ce privește producerea, inclusiv transformarea, unor produse accizabile, astfel cum se menționează la art. 340 alin. (1) lit. c): persoana care produce produsele accizabile și, în cazul unei produceri neregulamentare, orice altă persoană implicată în producerea acestora;

d) în ceea ce privește importul sau intrarea neregulamentară a unor produse accizabile, astfel cum se menționează la art. 340 alin. (1) lit. d): declarantul astfel cum este definit la articolul 5 punctul 15 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 (denumit în continuare „declarantul”) sau orice altă persoană astfel cum se menționează la articolul 77 alineatul (3) din regulamentul respectiv și, în cazul intrării neregulamentare, orice altă persoană implicată în intrarea neregulamentară respectivă;

e) în cazurile prevăzute la art. 340 alin. (4) - (7), persoana care determină eliberarea pentru consum.

f) în ceea ce privește produsele accizabile care au fost eliberate pentru consum într-un stat membru și sunt deplasate către teritoriul României pentru a fi livrate în România în scopuri comerciale sau pentru a fi utilizate în România, astfel cum este prevăzut la art. 414 alin. (1), destinatarul certificat.”

22. La articolul 342, după alineatul (1) se introduc șapte noi alineate, alineatele (1¹) - (1⁷), cu următorul cuprins:

”(1¹) Pentru micii producători independenți de bere se aplică nivelul de accize prevăzut la punctul 1.1 din anexa nr. 1 la prezentul titlu, pentru micii producători independenți de vinuri spumoase, precum și pentru micii producători independenți de băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, nivelul accizelor prevăzut în anexa nr. 1 la prezentul titlu, este redus cu 50 % din nivelul standard, doar dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) respectă cerințele prevăzute la art. 336 pct. 16¹;
- b) produce doar o singură categorie de produse, respectiv bere sau băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri;
- c) producția realizată în ultimele 12 luni consecutive de funcționare nu depășește limitele cantitative maxime prevăzute la alin. (1²).

(1²) Limitele cantitative maxime realizate de micii producători independenți în ultimele 12 luni consecutive de funcționare pentru menținerea în categoria micilor producători independenți, pentru fiecare categorie de produse în parte, sunt următoarele:

- a) bere: 200.000 hl. de produs;
- b) vinuri: 1.000 hl. de produs;
- c) băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri: 15.000 hl. de produs;
- d) produse intermediare: 250 hl. de produs.

(1³) În situația în care doi sau mai mulți mici producători independenți cooperează, iar producția lor cumulată realizată în ultimele 12 luni consecutive de funcționare nu depășește

limitele cantitative prevăzute la alin. (1²), se consideră că producția este realizată de un singur mic producător independent.

(1⁴) Pentru produsele realizate de către micii producători independenți prevăzuți la alin. (1¹) care depășesc limitele cantitative maxime prevăzute la alin. (1²) în ultimele 12 luni consecutive de funcționare, nivelul redus al accizelor prevăzut la alin. (1¹) nu se aplică pentru produsele eliberate pentru consum sau livrate în regim suspensiv de plata accizelor, după caz, din luna imediat următoare celei în care limitele cantitative maxime au fost depășite.

(1⁵) Se exceptează de la plata accizelor berea, vinul, băuturile fermentate, altele decât bere și vinuri, liniștite sau spumoase, produse de persoane fizice și consumate de către aceștia, de către membrii familiei acestora sau de către musafiri, cu condiția ca nici un fel de vânzare să nu aibă loc.

(1⁶) Este scutit de la plata accizelor alcoolul din fructe, în limita a 50 de litri anual, consumat de o persoană fizică, de către membrii familiei acesteia sau de către musafiri, cu condiția ca niciun fel de vânzare să nu aibă loc, iar alcoolul din fructe, indiferent de concentrația acestuia, să fie:

a) produs de respectiva persoană fizică din fructe deținute, cultivate și furnizate de respectiva persoană fizică de pe o suprafață de teren deținută în temeiul unui drept real, utilizând un dispozitiv de distilare simplu, de mici dimensiuni, înregistrat la autoritatea competentă, și/sau

b) produs pentru respectiva persoană fizică în distilerii autorizate din fructele deținute, cultivate și furnizate de respectiva persoană fizică de pe o suprafață de teren deținută în temeiul unui drept real.

(1⁷) În înțelesul prezentului articol, termenul familie desemnează soțul și soția sau soțul, soția și copiii lor necăsătoriți, care locuiesc sau gospodăresc împreună. Este asimilată termenului familie și situația persoanei necăsătorite care locuiește împreună cu copiii aflați în întreținerea sa, precum și bărbatul și femeia necăsătoriți, cu copiii lor și al fiecăruia dintre ei, care locuiesc și gospodăresc împreună. Prin termenul copil se înțelege copilul în vârstă de până la 18 ani sau tinerii majori, cu condiția ca aceștia să frecventeze cursurile învățământului liceal sau profesional, provenit din căsătoria soților, copilul unuia dintre soți, copilul adoptat, precum și copilul încredințat unuia sau ambilor soți ori dat în plasament familial sau pentru care s-a instituit tutela sau curatela potrivit legii.”

23. La articolul 342, după alineatul (13) se introduc șase noi alineate, alineatele (14) - (19), cu următorul cuprins:

”(14) Micii producători independenți astfel cum sunt definiți la art. 336 pct. 16¹, precum și operatorii prevăzuți la art. 353 alin. (2), care îndeplinesc cerințele prevăzute în prezentul titlu pentru menținerea în aceste categorii, pot solicita, printr-o cerere, autorităților vamale teritoriale eliberarea unui certificat anual care să ateste statutul de mic producător independent, încadrarea producției acestora în limitele cantitative anuale maxime și respectarea de către aceștia a celorlalte condiții pentru încadrarea în categoria de mic producător independent sau mică distilerie, după caz.

(15) Micii producători independenți pentru producția de vin, precum și antrepozitarii autorizați pentru producția de produse intermediare, odată cu cererea prevăzută la alin. (14), depun și o declarație pe propria răspundere prin care să certifice că îndeplinesc cumulativ următoarele condiții pentru încadrarea în categoria micilor producători independenți de vin sau de produse intermediare:

a) este independent din punct de vedere juridic și economic de orice alt producător, folosește clădiri separate din punct de vedere fizic de cele ale oricărui alt producător și nu lucrează sub licență;

b) producția realizată în ultimele 12 luni consecutive de funcționare nu depășește 1.000 hl de vin, respectiv 250 hl de produse intermediare, după caz. Pentru antrepozitarii autorizați pentru producția de vin, precum și antrepozitarii autorizați pentru producția de produse intermediare a căror activitate nu depășește 12 luni consecutive de funcționare sau nou-înființați, în declarație se va înscrie producția realizată până la data cererii prevăzute la alin. (14) sau că producția estimată a fi realizată în următoarele 12 luni nu depășește limitele cantitative maxime prevăzute pentru fiecare categorie de produs în parte.

(16) Micii producători independenți și micile distilării fac trimitere la certificatul prevăzut la alin. (14) în documentul administrativ care însoțește deplasarea produselor respective în regim suspensiv de accize sau care însoțește deplasarea produselor respective după eliberarea pentru consum, după caz.

(17) Nivelul accizelor prevăzut pentru vinuri liniștite, pentru produsele realizate de micii producători de vinuri spumoase, pentru produsele realizate de micii producători independenți de bere, de micii producători independenți de băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, liniștite sau spumoase, precum și de micile distilării se aplică și pentru produsele realizate de mici producători independenți sau de micile distilării din alte state membre, care dețin certificatul care atestă încadrarea în aceste categorii de producători eliberat de autoritățile competente din statele membre în care au fost produse sau, conform legislației aceluia stat membru, încadrarea în aceste categorii de producători este autocertificată

de către respectivul producător, doar în situația în care documentul administrativ care însoțește deplasarea produselor respective în regim suspensiv de accize sau care însoțește deplasarea produselor respective după eliberarea pentru consum, după caz, face trimitere la certificatul acordat de autoritatea din statul membru de origine care atestă acest statut sau, conform legislației aceluia stat membru, încadrarea în aceste categorii de producători este autocertificată de către respectivul producător.

(18) Nivelul accizelor prevăzut pentru vinuri, pentru produsele realizate de micii producători de vinuri spumoase, pentru produsele realizate de micii producători independenți de bere, de micii producători independenți de băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, liniștite sau spumoase, precum și de micile distilerii nu se aplică în situația în care nu sunt respectate prevederile alin. (17) sau, în cazuri justificate, în situația în care autoritățile teritoriale competente nu pot stabili cu exactitate respectarea condițiilor prevăzute la alin. (17).

(19) Modelul de cerere prevăzut la alin. (14), declarația pe propria răspundere prevăzută la alin. (15), forma certificatului care atestă statutul de mic producător independent, forma trimiterii la acest certificat în cadrul documentului administrativ care însoțește deplasarea produselor respective, precum și cerințele pentru completarea documentului administrativ care însoțește deplasarea produselor se stabilesc prin normele metodologice.”

24. La articolul 343, după alineatul (11) se introduce un nou alineat, alineatul (12), cu următorul cuprins:

„(12) Pentru măsurarea gradelor Plato, se iau în considerare toate ingredientele berii, inclusiv cele adăugate după încheierea fermentării, valoarea înscriindu-se pe eticheta de comercializare.”

25. La articolul 349, alineatele (2) – (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(2) Nivelul redus al accizelor prevăzut la art. 342 alin. (1¹), se aplică și pentru micii producători independenți de bere nou-înființați care declară pe propria răspundere că vor produce o cantitate mai mică de 200.000 hl de bere/an.

(3) Fiecare mic producător independent are obligația de a depune la autoritatea competentă, până la data de 15 ianuarie a fiecărui an, o declarație pe propria răspundere privind cantitatea de bere pe care a produs-o în anul calendaristic precedent și/sau cantitatea de bere pe care urmează să o producă în anul în curs, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(4) Atunci când antrepozitarul autorizat nu respectă cele declarate prin declarația pe propria răspundere prevăzută la alin. (2) sau alin. (3), după caz, acesta este obligat la plata unei sume reprezentând nivelul standard al accizei prevăzut pentru bere în anexa 1 care face parte integrantă din prezentul titlu, aplicat asupra diferenței cantității care depășește 200.000 hl.

(5) Sumele astfel calculate se stabilesc la data de 31 decembrie a anului în care s-a înregistrat depășirea cantității declarate și se plătesc de către antrepozitarul autorizat până la data de 15 ianuarie a anului următor.

(6) În anul calendaristic următor celui în care antrepozitarul autorizat a realizat o producție mai mare de 200.000 hl, acesta nu beneficiază de nivelul redus al accizelor.

(7) Antrepozitarul autorizat care produce și alte produse accizabile care se încadrează la art. 335 alin. (2) lit. a) nu poate beneficia de acciza specifică redusă.”

26. La articolul 349, alineatele (8) și (9) se abrogă.

27. La articolul 350, alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) vinuri spumoase, care cuprind toate produsele încadrate la codurile NC 2204 10, 2204 21 06, 2204 21 07, 2204 21 08, 2204 21 09, 2204 29 10 și 2205 și care:

1. sunt prezentate în sticle închise cu dop tip ciupercă fixat cu ajutorul legăturilor sau care sunt sub presiune egală ori mai mare de 3 bari datorată dioxidului de carbon în soluție; și

2. au o concentrație alcoolică care depășește 1,2% în volum, dar care nu depășește 15% în volum, și la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare.”

28. La articolul 350, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(2) Nivelul redus al accizelor prevăzut la art. 342 alin. (1¹), se aplică și pentru micii producători independenți de vinuri spumoase nou-înființați care declară pe propria răspundere că vor produce o cantitate mai mică de 1.000 hl de vinuri spumoase/an.”

29. La articolul 350, după alineatul (2) se introduc cinci noi alineate, alineatele (3) – (7), cu următorul cuprins:

”(3) Fiecare mic producător independent are obligația de a depune la autoritatea competentă, până la data de 15 ianuarie a fiecărui an, o declarație pe propria răspundere

privind cantitatea de produse reprezentând vinuri spumoase pe care a produs-o în anul calendaristic precedent și/sau cantitatea de vinuri spumoase pe care urmează să o producă în anul în curs, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(4) Atunci când antrepozitarul autorizat nu respectă cele declarate prin declarația pe propria răspundere prevăzută la alin. (2) sau alin. (3), după caz, acesta este obligat la plata unei sume reprezentând nivelul standard al accizei prevăzut pentru vinurile spumoase în anexa 1 care face parte integrantă din prezentul titlu, aplicat asupra diferenței cantității care depășește 1.000 hl.

(5) Sumele astfel calculate se stabilesc la data de 31 decembrie a anului în care s-a înregistrat depășirea cantității declarate și se plătesc de către antrepozitarul autorizat până la data de 15 ianuarie a anului următor.

(6) În anul calendaristic următor celui în care antrepozitarul autorizat a realizat o producție mai mare de 1.000 hl, acesta nu beneficiază de nivelul redus al accizelor.

(7) Antrepozitarul autorizat care produce și alte produse accizabile care se încadrează la art. 335 alin. (2) lit. a) nu poate beneficia de acciza specifică redusă.”

30. La articolul 351, alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) băuturi spumoase fermentate, care cuprind toate produsele încadrate la codurile NC 2206 00 31 și 2206 00 39, precum și la produsele sub codurile NC 2204 10, 2204 21 06, 2204 21 07, 2204 21 08, 2204 21 09, 2204 29 10 și 2205 care nu se încadrează la art.350 și care:

1. au o concentrație alcoolică care depășește 1,2% în volum, dar nu depășește 13% în volum; sau

2. au o concentrație alcoolică care depășește 13% în volum, dar nu depășește 15% în volum, și la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare.”

31. La articolul 351, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Intră sub incidența prevederilor alin. (1) doar băuturile fermentate, altele decât bere și vinuri, obținute din fermentarea fructelor, a bacelor, a legumelor, a unei soluții de miere în apă sau din fermentarea sucului proaspăt sau a sucului concentrat obținut din cele de mai sus. Se interzice adăugarea oricărui alt tip de alcool sau băutură alcoolică în scopul producerii de băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri. În sensul prezentului articol, adaosul de alcool utilizat pentru a dilua sau a dizolva substanțele aromatizante se consideră că

se încadrează în doza strict necesară doar în măsura în care concentrația alcoolică a produsului finit rezultat nu crește cu mai mult de 1,2 % în volum. Alcoolul utilizat în acest scop nu este considerat adaos de alcool în scopul producerii de băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri. Adăugarea acestor substanțe aromatizante nu trebuie să modifice semnificativ caracterul produsului original.”

32. La articolul 351, alineatul (2) se abrogă.

33. La articolul 351, după alineatul (6) se introduc șase alineate noi, alineatele (7) – (12), cu următorul cuprins:

”(7) Nivelul redus al accizelor prevăzut la art. 342 alin. (1¹), se aplică și pentru micii producători independenți de băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, nou-înființați care declară pe propria răspundere că vor produce o cantitate mai mică de 15.000 hl de băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri/an.

(8) Fiecare mic producător independent are obligația de a depune la autoritatea competentă, până la data de 15 ianuarie a fiecărui an, o declarație pe propria răspundere privind cantitatea de produse reprezentând băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, pe care a produs-o în anul calendaristic precedent și/sau cantitatea de băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, pe care urmează să o producă în anul în curs, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(9) Atunci când antrepozitarul autorizat nu respectă cele declarate prin declarația pe propria răspundere prevăzută la alin. (7) sau alin.(8), după caz, acesta este obligat la plata unei sume reprezentând nivelul standard al accizei prevăzut pentru băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri în anexa 1 care face parte integrantă din prezentul titlu, aplicat asupra diferenței cantității care depășește 15.000 hl.

(10) Sumele astfel calculate se stabilesc la data de 31 decembrie a anului în care s-a înregistrat depășirea cantității declarate și se plătesc de către antrepozitarul autorizat până la data de 15 ianuarie a anului următor.

(11) În anul calendaristic următor celui în care antrepozitarul autorizat a realizat o producție mai mare de 15.000 hl, acesta nu beneficiază de nivelul redus al accizelor.

(12) Antrepozitarul autorizat care produce și alte produse accizabile care se încadrează la art. 335 alin. (2) lit. a) nu poate beneficia de acciza specifică redusă.”

34. La articolul 353, alineatul (1) litera c) se abrogă.

35. La articolul 353, alineatele (2) – (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(2) Pentru alcoolul etilic produs în micile distilării se aplică nivelul prevăzut în anexa nr.1 la prezentul titlu pentru această categorie de producători cu condiția ca producția realizată de aceștia să nu depășească limita cantitativă maximă de 10 hl alcool pur în ultimele 12 luni consecutive de funcționare. Beneficiază de nivelul redus al accizelor micile distilării ale pomiculturilor care sunt independente din punct de vedere juridic și economic de orice altă distilerie, nu funcționează sub licența de produs a unei alte distilării și care îndeplinesc condițiile prevăzute de normele metodologice. La calculul producției realizate nu se includ cantitățile de alcool pur realizate în sistem de prestări de servicii pentru persoane fizice în limita individuală prevăzută la art. 342 alin. (1⁶) pentru fiecare persoană fizică în parte.

(3) Nivelul prevăzut pentru micile distilării se aplică și pentru micile distilării nou-înființate care declară pe propria răspundere că vor produce o cantitate mai mică de 10 hl alcool pur/an.

(4) Fiecare mică distilerie are obligația de a depune la autoritatea competentă, până la data de 15 ianuarie a fiecărui an, o declarație pe propria răspundere privind cantitatea de alcool pur pe care a produs-o în anul calendaristic precedent, cu evidențierea clară a cantității de alcool realizat în sistem de prestări de servicii pentru persoane fizice, precum și cantitatea de alcool pur pe care urmează să o producă în anul în curs, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(5) Pentru produsele realizate de către micile distilării care depășesc limita cantitativă maximă de 10 hl alcool pur în ultimele 12 luni consecutive de funcționare, nivelul redus al accizelor prevăzut în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul titlu pentru această categorie de producători nu se mai aplică pentru produsele eliberate pentru consum sau livrate în regim suspensiv de plata accizelor, după caz, din luna imediat următoare celei în care limitele cantitative maxime au fost depășite.

(6) Atunci când antrepozitarul autorizat nu respectă cele declarate prin declarația pe propria răspundere prevăzută la alin. (3) sau alin. (4), după caz, acesta este obligat la plata unei sume reprezentând nivelul standard al accizei prevăzut pentru alcool etilic în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul titlu, aplicat asupra diferenței cantității care depășește 10 hl alcool pur/an.

(7) În anul calendaristic următor celui în care antrepozitarul autorizat ca mică distilerie a realizat o producție mai mare de 10 hl alcool pur, acesta nu beneficiază de nivelul redus al accizelor.”

36. La articolul 353, după alineatul (7) se introduc două noi alineate, alineatele (8) și (9), cu următorul cuprins:

”(8) Sumele astfel calculate se stabilesc la data de 31 decembrie a anului în care s-a înregistrat depășirea cantității declarate și se plătesc de către antrepozitarul autorizat până la data de 15 ianuarie a anului următor.

(9) Antrepozitarul autorizat care produce și alte produse accizabile care se încadrează la art. 335 alin. (2) lit. a) nu poate beneficia de acciza specifică micilor distilerii.”

37. La articolul 362 alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Producția, transformarea, deținerea și depozitarea produselor accizabile, atunci când accizele nu au fost percepute, au loc într-un antrepozit fiscal, cu excepțiile prevăzute de prezentul capitol.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică pentru:

a) berea, vinul, băuturile fermentate, altele decât bere și vinuri, liniștite sau spumoase, precum și alcoolul din fructe obținut în condițiile prevăzute la art. 342 alin. (1⁶) lit. a), produse de persoane particulare și consumate de către producător, de către membrii familiei acestuia sau de către musafiri, cu condiția ca niciun fel de vânzare să nu aibă loc;

b) vinurile liniștite realizate de micii producători independenți;

c) energia electrică, gazul natural, cărbunele, lignitul și cocsul.”

38. La articolul 363, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (3¹) și (3²), cu următorul cuprins:

”(3¹) În situația în care între micii producători independenți există o formă de asociere conform prevederilor legale în vigoare, se depune o singură cerere de autorizare de către micul producător independent desemnat în cadrul asocierii să îi reprezinte pe ceilalți mici producători independenți, cu precizarea în cererea de autorizare că producția se realizează prin cooperarea cu alți mici producători independenți, anexând cererii și documentele care au stat la baza asocierii din care să rezulte datele de identificare ale acestora – denumire, sediul social și codul unic de identificare, urmând ca acesta să prezinte și să urmărească respectarea tuturor condițiilor prevăzute de prezentul titlu și normele metodologice aferente, urmând ca toate dispozițiile aplicabile antrepozitarului/antrepozitului fiscal și locurilor autorizate să se refere la toate locațiile și membrii asocierii.

(3²) În situația în care cooperarea între micii producători independenți nu are ca și

consecință constituirea unei asocieri conform prevederilor legale, cererea de autorizare se depune de fiecare mic producător independent din cooperare, fiecare dintre acesta fiind obligat să menționeze în cererea de autorizare faptul că în realizarea producției cooperează cu alți mici producători independenți, să precizeze pentru fiecare în parte datele de identificare ale acestora – denumire, sediul social și codul unic de identificare, să respecte cerințele prevăzute de prezentul titlu. În această situație, condițiile prevăzute de prezentul titlu și normele metodologice aferente, precum și toate dispozițiile aplicabile antrepozitarului/antrepozitului fiscal și locurilor autorizate se referă la fiecare dintre micii producători independenți care cooperează.”

39. La articolul 364 alineatul (1) litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) locul urmează a fi folosit pentru producerea, transformarea, deținerea, depozitarea, primirea și/sau expedierea produselor accizabile în regim suspensiv de accize. În cazul unui loc ce va fi autorizat numai ca antrepozit fiscal de depozitare, volumul mediu trimestrial al ieșirilor de produse accizabile estimate la nivelul unui an trebuie să fie mai mare decât limitele prevăzute în normele metodologice, diferențiate în funcție de grupa de produse depozitate și de accizele aferente produselor depozitate;”

40. La articolul 367, alineatul (1), după litera l) se introduce o nouă literă, litera l¹), cu următorul cuprins:

„l¹) să transmită la autoritatea competentă, până la data de 5 ianuarie a anului următor celui de raportare, situațiile de raportare prevăzute în normele metodologice pentru micii producători independenți de bere, vinuri, băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, precum și pentru micile distilerii;”

41. La articolul 367, după alineatul (6) se introduc două noi alineate, alineatele (7) și (8), cu următorul cuprins:

„(7) Operatorii economici autorizați ca mici producători independenți sunt obligați să înștiințeze organele fiscale competente, în termen de 60 de zile de la data la care constată că limitele maxime prevăzute pentru fiecare categorie de produse în parte au fost depășite, despre această situație de fapt, să calculeze și să plătească valoarea accizei la nivelul standard al accizei prevăzut în anexa nr. 1 la prezentul titlu pentru alcoolul etilic.

(8) Operatorii economici autorizați ca mică distilerie sunt obligați să înștiințeze

organele fiscale competente, în termen de 60 de zile de la data la care constată că limita maximă prevăzută la art. 353 alin. (2) a fost depășită, despre această situație de fapt, să calculeze și să plătească valoarea accizei la nivelul standard al accizei prevăzut în anexa nr. 1 la prezentul titlu pentru alcoolul etilic.”

42. La articolul 370 alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Destinatarul înregistrat nu are dreptul de a produce, de a transforma, de a deține, de a depozita sau de a expedia produse accizabile în regim suspensiv de accize.”

43. La articolul 375 alineatul (1) litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) să accepte orice control al autorității competente, pentru a se asigura că produsele au fost efectiv primite;”

44. La articolul 395 alineatul (1), după litera c) se introduce o nouă literă, litera c¹) cu următorul cuprins:

„[...]

c¹) de către forțele armate ale oricărui alt stat membru decât România, în scopul utilizării de către forțele armate respective sau de către personalul civil care le însoțește ori pentru aprovizionarea popotelor sau a cantinelor acestora, atunci când forțele armate respective participă la o acțiune de apărare desfășurată pentru a implementa o activitate a Uniunii Europene în cadrul politicii de securitate și apărare comune;”

45. La articolul 395 alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Produsele accizabile care se deplasează de pe teritoriul unui stat membru către teritoriul unui alt stat membru în regim suspensiv de accize și care fac obiectul scutirii menționate la alin. (1) sunt însoțite de un certificat de scutire. Certificatul de scutire indică natura și cantitatea produselor accizabile care trebuie livrate, valoarea produselor și identitatea destinatarului scutit, precum și statul membru gazdă care certifică scutirea.”

46. La articolul 396, denumirea marginală și alin. (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 396

Scutiri de la plata accizelor pentru călătorii care se deplasează către țări terțe sau teritorii terțe

[...]

(4) În sensul prezentului articol, călător către un teritoriu terț sau către o țară terță înseamnă orice călător care deține un document de transport pentru călătorie pe cale aeriană sau maritimă, în care se menționează că destinația finală este un aeroport sau port situat pe un teritoriu terț sau o țară terță.”

47. La articolul 397, alineatul (1), literele a), b) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) distribuite sub formă de alcool complet denaturat, cu condiția ca alcoolul etilic să fie/să fi fost denaturat în conformitate cu cerințele statului membru în care a fost realizată operațiunea de denaturare completă, astfel cum acestea sunt prevăzute în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1880 al Comisiei de modificare a Regulamentului (CE) nr. 3199/93 privind recunoașterea reciprocă a procedurilor pentru denaturarea completă a alcoolului în scopul scutirii de la plata accizelor;

b) utilizate în cadrul procesului de fabricație a oricărui produs nedestinat consumului uman, cu condiția ca alcoolul să fi fost denaturat în conformitate cu cerințele statului membru în care a fost realizată această operațiune sau, pentru denaturarea alcoolului în România, să respecte prevederile din normele metodologice, scutirea aplicându-se doar în situația în care un astfel de alcool denaturat a fost încorporat în produsul care nu este destinat consumului uman sau este utilizat pentru întreținerea și curățarea echipamentelor de producție utilizate în special pentru acest proces de fabricație.

(...)

d) atunci când sunt folosite pentru producerea medicamentelor menționate în Directivele 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a unui cod comunitar cu privire la produsele medicamentoase veterinare și 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman.”

48. La articolul 397, alineatul (1), după litera i) se introduce o nouă literă, litera j), cu următorul cuprins:

„j) utilizate în producerea suplimentelor alimentare definite de Directiva 2002/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului referitoare la apropierea legislației statelor membre

privind suplimentele alimentare care conțin alcool etilic, dacă pachetul unitar de supliment alimentar eliberat pentru consum nu depășește 0,15 litri și suplimentele alimentare sunt introduse pe piață în temeiul articolului 10 din directiva menționată. ”

49. La articolul 397, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(4) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1), precum și procedura și produsele utilizate pentru denaturarea alcoolului etilic în România se stabilesc prin normele metodologice.”

50. La articolul 397, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alineatele (5) și (6), cu următorul cuprins:

”(5) Prevederile privind deplasarea și primirea produselor accizabile cu accize plătite se aplică și în cazul deplasării alcoolului complet denaturat conform prevederilor art. 397 alin. (1) lit. a).

(6) Prevederile secțiunii a 16-a privind deplasarea și primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize se aplică și în cazul deplasării alcoolului etilic denaturat conform prevederilor art. 397 alin. (1) lit. b), dar care nu a fost încă încorporat într-un produs care nu este destinat consumului uman sau este destinat să fie utilizat pentru întreținerea și curățarea echipamentelor de producție utilizate în special pentru acest proces de fabricație.”

51. La Secțiunea a 15-a, denumirea se modifică și va avea următorul cuprins:

„Secțiunea a 15-a

Restituirea și remiterea”

52. La articolul 400, denumirea marginală se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 400

Restituirea și remiterea”

53. La articolul 400 se introduce un alineat nou, alineatul (7), cu următorul cuprins:

„(7) În cazurile prevăzute la alin. (2) și (4), accizele pot fi remise la solicitarea operatorului economic.”

54. Denumirea Secțiunii a 16-a, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Secțiunea a 16-a

Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize”

55. Articolul 401 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 401

Dispoziții generale pentru locul de expediție și de destinație a deplasării”

(1) Antrepozitarii autorizați de către autoritățile competente ale unui stat membru sunt recunoscuți ca fiind autorizați atât pentru circulația națională, cât și pentru circulația în interiorul Uniunii Europene a produselor accizabile.

(2) Produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize între următoarele locuri din interiorul teritoriului Uniunii Europene, inclusiv via o țară terță sau un teritoriu terț:

a) de la un antrepozit fiscal la:

1. un alt antrepozit fiscal;

2. un destinatar înregistrat;

3. un loc de unde produsele accizabile părăsesc teritoriul Uniunii Europene, în sensul art. 405 alin. (1);

4. un destinatar în sensul art. 395 alin. (1), în cazul în care produsele sunt expediate de pe teritoriul unui alt stat membru;

5. biroul vamal de ieșire în conformitate cu articolul 329 alineatul (5) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 care în același timp este și biroul vamal de plecare pentru regimul de tranzit extern în conformitate cu articolul 189 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) 2015/2446;

b) de la locul de import către oricare dintre destinațiile prevăzute la lit. a), în cazul în care produsele în cauză sunt expediate de un expeditor înregistrat. În sensul prezentului articol, „locul de import” înseamnă locul unde produsele sunt puse în liberă circulație, în conformitate cu articolul 201 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2) lit. a) pct. 1 și 2 și lit. b) și cu excepția situației prevăzute la art. 371 alin. (2), produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize către un loc de livrare directă situat pe teritoriul României, în cazul în care locul respectiv a fost indicat de antrepozitarul autorizat din România sau de destinatarul înregistrat, altul decât un destinatar înregistrat care deține o autorizație limitată în conformitate cu

articolul 371 alin. (2), în condițiile stabilite prin normele metodologice.

(4) Cu excepția cazului în care importul are loc în interiorul unui antrepozit fiscal, produsele accizabile pot fi deplasate de la locul importului în regim suspensiv de accize doar dacă următoarele sunt furnizate, de către declarant sau de către orice persoană implicată direct sau indirect în îndeplinirea formalităților vamale în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, autorităților competente ale statului membru de import:

a) codul unic de acciză în temeiul articolului 19 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 389/2012 al Consiliului care identifică expeditorul înregistrat pentru deplasare;

b) codul unic de acciză în temeiul articolului 19 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 389/2012 care identifică destinatarul căruia îi sunt expediate produsele;

c) dacă este cazul, dovada faptului că mărfurile importate sunt destinate a fi expediate de pe teritoriul statului membru de import către teritoriul unui alt stat membru.

(5) Antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat prevăzuți la alin. (3) au obligația de a respecta cerințele prevăzute la art. 404 alin. (1).

(6) Prevederile alin. (2), (3) și (4) se aplică și deplasărilor de produse accizabile cu nivel de accize zero care nu au fost eliberate pentru consum.

(7) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize începe, în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a), în momentul în care produsele accizabile părăsesc antrepozitul fiscal de expediție și, în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. b), în momentul în care aceste produse sunt puse în liberă circulație, în conformitate cu prevederile art. 201 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.

(8) Deplasarea în regim suspensiv de accize a produselor accizabile se încheie:

1. în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 și 4 și lit. b), în momentul în care destinatarul a recepționat produsele accizabile;

2. în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a) pct. 3, în momentul în care produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene;

3. în cazurile menționate la alin. (2) lit. a) pct. 5, în momentul în care produsele accizabile sunt plasate sub regimul de tranzit extern.”

56. La articolul 402 alineatele (2), (3) litera a) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În sensul alin. (1), expeditorul depune un proiect de document administrativ

electronic la autoritățile competente din statul membru de expediție, prin intermediul sistemului informatizat menționat la articolul 1 din Decizia (UE) 2020/263 („sistemul informatizat”).

(3) [...]

a) datele sunt corecte, proiectul de document administrativ electronic este validat de către autoritatea competentă a expeditorului prin atribuirea unui cod de referință administrativ unic, specific fiecărei mișcări în regim suspensiv de accize și îl comunică expeditorului;

[...]

(4) În cazurile prevăzute la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 și 4, la alin. (2) lit. b) și la alin. (3), autoritatea competentă a expeditorului transmite fără întârziere documentul administrativ electronic autorității competente a destinatarului, care la rândul ei îl transmite destinatarului prin intermediul sistemului informatic, în cazul în care acesta este un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat.

Dacă produsele accizabile sunt destinate unui antrepozitar autorizat din România, autoritățile competente din România înaintează în mod direct respectivului antrepozitar autorizat documentul administrativ electronic.”

57. La articolul 402 alineatul (5) se abrogă.

58. La articolul 402 alineatele (6) - (10) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(6) Atunci când expeditorul este din România, acesta furnizează persoanei care însoțește produsele accizabile un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic sau, în cazul în care produsele nu sunt însoțite de o astfel de persoană, transportatorului codul de referință administrativ unic.

(7) Atunci când produsele accizabile sunt deplasate în regim suspensiv de accize de la un expeditor din alt stat membru la un destinatar din România, expeditorul furnizează persoanei care însoțește produsele accizabile sau, în cazul în care produsele nu sunt însoțite de o astfel de persoană, transportatorului codul de referință administrativ unic.

(8) Persoana care însoțește produsele accizabile sau transportatorul trebuie să poată furniza autorităților competente, codul de referință administrativ unic prevăzut la alin. (6) și (7) oricând este solicitat, pe întreaga durată a deplasării în regim suspensiv de accize. Cu toate acestea, după caz, autoritățile competente pot solicita un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic sau orice alt document comercial.

(9) Expeditorul poate anula documentul administrativ electronic, prin intermediul sistemului informatizat, atât timp cât deplasarea nu a început potrivit prevederilor art. 401 alin. (7).

(10) În cursul deplasării în regim suspensiv de accize, expeditorul poate modifica destinația sau destinatarul produselor accizabile prin intermediul sistemului informatizat, și poate indica o nouă destinație, care trebuie să fie una dintre destinațiile prevăzute la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 1, 2, 3 ori 5 sau la alin. (3), după caz, în condițiile prevăzute prin ordin al președintelui A.V.R.”

59. La articolul 402, după alineatul (10) se introduce un nou alineat, alin. (10¹) cu următorul cuprins:

„(10¹) Pentru a modifica destinația sau destinatarul produselor accizabile conform alin. (10), expeditorul prezintă un proiect de document electronic de modificare a destinației autorităților competente din statul membru de expediție, prin intermediul sistemului informatizat.”

60. La articolul 402, după alineatul (12) se introduce un nou alineat, alin. (12¹) cu următorul cuprins:

„(12¹) Prevederile alin. (11) și (12) nu se aplică deplasărilor menționate la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 3 și 5.”

61. După articolul 402, se introduce un nou articol, art. 402¹ cu următorul cuprins:

„Art. 402¹

Prelucrarea documentului administrativ electronic în cazul produselor accizabile exportate

(1) În cazul prevăzut la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 3 și 5 autoritatea competentă a expeditorului înaintează documentul administrativ electronic autorității competente din statul membru în care declarația de export este depusă în conformitate cu art. 221 alin. (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, denumit în continuare statul membru de export, dacă statul membru de export este altul decât România.

(2) Declarantul furnizează autorităților competente ale statului membru de export codul de referință administrativ unic care indică produsele accizabile menționate în declarația

de export.

(3) Autoritățile competente din statul membru de export verifică, înainte de acordarea liberului de vamă pentru exportul mărfurilor, dacă datele din documentul administrativ electronic corespund celor din declarația de export.

(4) În cazul în care există neconcordanțe între documentul administrativ electronic și declarația de export, autoritățile competente din statul membru de export înștiințează autoritățile competente din statul membru de expediție prin intermediul sistemului informatizat.

(5) În cazul în care mărfurile nu mai urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii Europene, autoritățile competente din statul membru de export trimit o notificare în acest sens autorităților competente din statul membru de expediție prin intermediul sistemului informatizat de îndată ce iau cunoștință de faptul că mărfurile nu vor mai fi scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii Europene. Autoritățile competente din statul membru de expediție transmit de îndată notificarea expeditorului. La primirea notificării, expeditorul anulează documentul administrativ electronic, astfel cum se prevede la art. 402 alin. (9) sau modifică destinația mărfurilor, astfel cum se prevede la art. 402 alin. (10), după caz.”

62. Articolul 405 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 405

Formalități la încheierea deplasării mărfurilor exportate

(1) În situațiile prevăzute la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 3 și la alin. (2) lit. b), după caz, este întocmit un raport de export de către autoritățile competente din statul membru de export, pe baza informațiilor referitoare la ieșirea mărfurilor pe care le-au primit de la biroul vamal de ieșire, stabilit conform art. 329 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447, sau de către biroul unde se realizează formalitățile pentru ieșirea mărfurilor de pe teritoriul vamal, prevăzute la art. 335¹ alin. (2), prin care se atestă faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene, utilizându-se sistemul informatizat.

(2) În cazul menționat la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 5, este întocmit un raport de export de către autoritățile competente ale statului membru de export pe baza informațiilor pe care le-au primit de la biroul vamal de ieșire în temeiul articolului 329 alineatul (5) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447.

(3) Autoritățile competente din statul membru de export efectuează o verificare electronică a integralității datelor pe baza cărora urmează să se întocmească raportul de export în conformitate cu alin. (1) și (2). După verificarea respectivelor date și în cazul în care statul

membru de expediție este diferit de statul membru de export, autoritățile competente din statul membru de export transmit raportul de export autorităților competente din statele membre de expediție. Autoritățile competente din statul membru de expediție înaintează raportul de export expeditorului.”

63. La articolul 406, litera a) de la alineatul (1) și alineatul (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) produsele să fie însoțite de un document de rezervă care conține aceleași date ca și proiectul de document administrativ electronic prevăzut la art. 402 alin. (2);

[...]

(3) De îndată ce informațiile cuprinse în documentul administrativ electronic sunt validate, în conformitate cu art. 402 alin. (3), acest document înlocuiește documentul de rezervă prevăzut la alin. (1) lit. a). Prevederile art. 402 alin. (4) și (5), precum și cele ale art. 404 și 405 se aplică în mod corespunzător.”

64. La articolul 406, alineatul (4) se abrogă.

65. La articolul 406, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) O copie de pe documentul de rezervă prevăzut la alin. (1) lit. a) se păstrează de expeditor în evidențele sale.”

66. La articolul 406, după alineatul (6) se introduc două noi alineate, alineatele (7) și (8) cu următorul cuprins:

„(7) În cazul în care sistemul informatizat este indisponibil în statul membru de expediție, în cazurile menționate la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 3 și 5, expeditorul furnizează declarantului o copie a documentului de rezervă menționat la alin. (1) lit. a).

(8) Declarantul furnizează autorităților competente ale statului membru de export o copie a respectivului document de rezervă, al cărui conținut trebuie să corespundă produselor accizabile declarate în declarația de export, sau codul unic de identificare al documentului de rezervă.”

67. Articolul 407 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 407

Documente de rezervă la destinație sau în cazuri de export

(1) În cazul în care, în situațiile prevăzute la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 și 4, la alin. (2) lit. b) și la alin. (3), raportul de primire prevăzut la art. 404 alin. (1) lit. c) nu poate fi prezentat la încheierea deplasării produselor accizabile în termenul prevăzut la respectivul articol, deoarece fie sistemul informatizat nu este disponibil în România, fie în situația prevăzută la art. 406 alin. (1) nu au fost încă îndeplinite procedurile prevăzute la art. 406 alin. (2) și (3), destinatarul prezintă autorității competente din România, cu excepția cazurilor pe deplin justificate, un document de rezervă care conține aceleași informații ca și raportul de primire și care atestă încheierea deplasării, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(2) Cu excepția cazului în care destinatarul poate prezenta, în scurt timp, prin intermediul sistemului informatizat, raportul de primire prevăzut la art. 404 alin. (1) lit. c) sau în cazuri pe deplin justificate, autoritatea competentă din România trimite o copie de pe documentul de rezervă prevăzut la alin. (1) autorității competente din statul membru de expediție, care o transmite expeditorului sau o pune la dispoziția acestuia.

(3) De îndată ce sistemul informatizat redevine disponibil sau de îndată ce procedurile prevăzute la art. 406 alin. (2) și (3) sunt îndeplinite, destinatarul prezintă un raport de primire, în conformitate cu art. 404 alin. (1) lit. c). Prevederile art. 404 alin. (3) și (4) se aplică în mod corespunzător.

(4) În cazul în care, în situațiile prevăzute la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 3 și 5, raportul de export prevăzut la art. 405 alin. (1) și (2) sau notificarea că produsele nu vor mai fi scoase de pe teritoriul Uniunii Europene prevăzută la art. 402¹ alin. (5) nu se poate întocmi la încheierea deplasării produselor accizabile deoarece fie sistemul informatizat nu este disponibil în statul membru de export, fie în situația prevăzută la art. 406 alin. (1), nu au fost încă îndeplinite procedurile prevăzute la art. 406 alin. (2) și (3), autoritățile competente din statul membru de export trimit autorităților competente din România un document care conține aceleași date ca raportul de export sau ca notificarea și care atestă încheierea deplasării sau faptul că produsele nu vor mai fi scoase de pe teritoriul Uniunii Europene, cu excepția cazului în care raportul de export sau notificarea pot fi întocmite în scurt timp, prin intermediul sistemului informatizat sau în cazuri pe deplin justificate, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(5) În cazul prevăzut la alin. (4), autoritățile competente din România transmit sau pun la dispoziția expeditorului o copie a documentului menționat la alin. (1).

(6) De îndată ce sistemul informatizat redevine disponibil în statul membru de export sau de îndată ce procedurile prevăzute la art. 406 alin. (2) și (3) sunt îndeplinite, autoritățile competente din statul membru de export trimit un raport de export, în conformitate cu art. 405

alin. (1) și (2) sau notificarea prevăzută la art. 402¹ alin. (5). Prevederile art. 405 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.”

68. Articolul 408 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 408

Dovezi alternative ale primirii și ale ieșirii

(1) Fără să contravină prevederilor art. 407, raportul de primire prevăzut la art. 404 alin. (1) lit. c) sau raportul de export prevăzut la art. 405 alin. (1) și (2) constituie dovada faptului că deplasarea produselor accizabile s-a încheiat în conformitate cu art. 401 alin. (8).

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în absența unui raport de primire sau a unui raport de export din alte motive decât cele prevăzute la art. 407, se poate de asemenea furniza, o dovadă alternativă a încheierii deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize, în conformitate cu alin. (3) și (4).

(3) În cazurile prevăzute la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 și 4, la alin. (2) lit. b) și la alin. (3), dovada alternativă a încheierii deplasării poate fi furnizată printr-o viză a autorităților competente din statul membru de destinație, pe baza unor dovezi corespunzătoare, care să indice că produsele accizabile au ajuns la destinație.

(4) Un document de rezervă menționat la art. 406 alin. (1) lit. a) constituie o dovadă corespunzătoare.

(5) În cazurile prevăzute la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 3 și 5, pentru a stabili dacă produsele accizabile aflate în situațiile enunțate la alin. (2) au fost scoase de pe teritoriul Uniunii Europene, autoritățile competente din statul membru de expediție:

a) acceptă viza autorităților competente din statul membru pe teritoriul căruia este situat biroul vamal de ieșire, prin care se atestă că produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene sau că produsele accizabile au fost plasate sub regimul de tranzit extern în conformitate cu art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 5 ca dovadă corespunzătoare a scoaterii produselor de pe teritoriul Uniunii Europene.

b) pot lua în considerare orice combinație a următoarelor elemente doveditoare:

1. un aviz de expediție;

2. un document semnat sau autentificat de operatorul economic care a scos produsele accizabile în afara teritoriului vamal al Uniunii Europene prin care se atestă ieșirea respectivelor produse;

3. un document în care autoritatea vamală a unui stat membru sau a unei țări terțe certifică livrarea în conformitate cu normele și procedurile aplicabile respectivei certificări în

acel stat sau în acea țară;

4. evidențe ale mărfurilor livrate navelor, aeronavelor sau instalațiilor *offshore* deținute de operatorii economici;

5. alte dovezi acceptabile pentru autoritățile din statul membru de expediție.

(6) În momentul în care autoritățile competente din statul membru de expediție au admis dovezile corespunzătoare, acestea închid deplasarea în sistemul informatizat.”

69. La articolul 409, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Structura și conținutul documentelor administrative electronice schimbate prin intermediul sistemului informatizat potrivit art. 402 - 405 de către persoanele și autoritățile competente implicate în cazul unei deplasări de produse accizabile în regim suspensiv de accize, normele și procedurile pentru schimbul de documente administrative electronice în cazul unei deplasări de produse accizabile în regim suspensiv de accize, precum și structura, conținutul, normele și procedurile de utilizare a documentelor de rezervă prevăzute la art. 406 și 407 sunt stabilite de către Comisia Europeană.”

70. La articolul 412, denumirea marginală și alineatele (1), (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 412

Nereguli apărute în cursul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize

(1) Atunci când s-a produs o neregulă în cursul unei deplasări de produse accizabile în regim suspensiv de accize care a dus la eliberarea pentru consum a acestora în conformitate cu art. 340 alin. (1) lit. a), se consideră că eliberarea pentru consum are loc pe teritoriul statului membru în care s-a produs neregula.

(2) În cazul în care, pe parcursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, a fost depistată o neregulă care a dus la eliberarea pentru consum a acestora în conformitate cu art. 340 alin. (1) lit. a) și nu este posibil să se determine unde s-a produs neregula, se consideră că aceasta s-a produs pe teritoriul statului membru și la momentul în care aceasta a fost depistată.

[...]

(4) În cazul în care produsele accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize nu au ajuns la destinație și pe parcursul deplasării nu a fost depistată nicio neregulă

care să ducă la eliberarea pentru consum a acestor produse, în temeiul art. 340 alin. (1) lit. a), se consideră că neregula s-a produs pe teritoriul statului membru de expediție în momentul începerii deplasării.”

71. Denumirea Secțiunii a 17-a se modifică și va avea următorul cuprins:

„Secțiunea a 17-a

Deplasarea și impozitarea produselor accizabile după eliberarea pentru consum”

72. După denumirea Secțiunii a 17-a se introduce Subsecțiunea 1 cu denumirea „Achiziții realizate de persoane fizice”

73. Articolul 413 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 413

Persoane fizice

„(1) Accizele pentru produsele accizabile achiziționate de o persoană fizică pentru uzul său propriu și transportate personal de respectiva persoană fizică de pe teritoriul unui stat membru pe teritoriul României sunt exigibile numai în statul membru în care se achiziționează produsele accizabile.

(2) Pentru a stabili dacă produsele accizabile prevăzute la alin. (1) sunt destinate uzului propriu al unei persoane fizice, se iau în considerare următoarele elemente:

a) statutul comercial al celui care deține produsele accizabile și motivele pentru care le deține;

b) locul în care se află produsele accizabile sau, dacă este cazul, modul de transport utilizat;

c) orice document referitor la produsele accizabile;

d) natura produselor accizabile;

e) cantitatea de produse accizabile.

(3) Produsele achiziționate și transportate de persoanele fizice se consideră a fi destinate uzului propriu, în condițiile în care nu depășesc următoarele limite cantitative:

a) tutunuri prelucrate:

1. țigarete - 800 de bucăți;

2. țigări (cu o greutate maximă de 3 grame/bucată) - 400 de bucăți;

3. țigări de foi - 200 de bucăți;

4. tutun de fumat - 1 kg;

b) băuturi alcoolice:

1. băuturi spirtoase - 10 litri;
2. produse intermediare - 20 litri;
3. vinuri - 90 litri (din care maximum 60 l de vinuri spumoase);
4. bere - 110 litri.

(4) Produsele achiziționate și transportate în cantități superioare limitelor prevăzute la alin. (3) și destinate consumului în România se consideră a fi achiziționate în scopuri comerciale și, în acest caz, se datorează acciza în România.

(5) Accizele sunt exigibile în România și pentru cantitățile de produse energetice eliberate deja pentru consum într-un alt stat membru, dacă aceste produse sunt transportate cu ajutorul unor mijloace de transport atipice de către o persoană fizică sau în numele unei persoane fizice. În sensul prezentului alineat, „mijloace de transport atipice” înseamnă transportul de combustibili în alte recipiente decât rezervoarele vehiculelor sau în canistre adecvate pentru combustibili și transportul de produse lichide pentru încălzire în alte recipiente decât în camioane-cisternă folosite în numele unor operatori economici.”

74. După articolul 413 se introduce Subsecțiunea a 2-a cu denumirea „Procedura care trebuie urmată în cazul deplasărilor de produse accizabile care au fost eliberate pentru consum pe teritoriul unui stat membru și care sunt deplasate către teritoriul altui stat membru pentru a fi livrate acolo în scopuri comerciale”

75. Articolul 414 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 414

Dispoziții generale în cazul deplasărilor de produse accizabile care au fost eliberate pentru consum

(1) În cazul în care produsele accizabile care au fost eliberate pentru consum într-un stat membru sunt deplasate către teritoriul României pentru a fi livrate în România în scopuri comerciale sau pentru a fi utilizate în România, produsele în cauză sunt supuse accizelor în România.

În cadrul domeniului de aplicare al regimului prevăzut în prezenta subsecțiune, produsele accizabile pot fi deplasate numai de la un expeditor certificat către un destinatar certificat.

(2) În sensul prezentului articol, produsele accizabile se consideră livrate în scopuri comerciale în cazurile în care au fost eliberate pentru consum pe teritoriul unui stat membru,

au fost deplasate din respectivul stat membru către teritoriul României și sunt livrate fie către o altă persoană decât o persoană fizică, fie către o persoană fizică, dacă deplasarea nu face obiectul art. 413 sau al art. 417. Totuși, produsele accizabile nu se consideră a fi livrate în scopuri comerciale în cazurile în care sunt transportate de respectiva persoană fizică pentru uz propriu atunci când sunt deplasate de pe teritoriul celui alt stat membru.

(3) Deplasarea produselor accizabile în temeiul prezentului articol începe în momentul în care produsele accizabile părăsesc locațiile expeditorului certificat sau orice loc situat în statul membru de expediție, care este notificat autorităților competente din statul membru de expediție înaintea începerii deplasării.

(4) Deplasarea produselor accizabile în temeiul prezentului articol se încheie în momentul în care destinatarul certificat a recepționat produsele accizabile la locațiile sale sau în orice loc situat în statul membru de destinație, care este notificat autorităților competente din statul membru de destinație înaintea începerii deplasării.

(5) Condițiile de exigibilitate și nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile în statul membru de destinație.

(6) În cazul în care România este stat membru de destinație, condițiile de exigibilitate și nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile în România.

(7) În cazul produselor accizabile care au fost deja eliberate pentru consum în România și care sunt livrate într-un alt stat membru, persoana care a efectuat livrarea poate beneficia, la cerere, de restituirea accizelor dacă autoritatea competentă constată că accizele au devenit exigibile și au fost percepute în acel stat membru, potrivit prevederilor din normele metodologice.”

76. După articolul 414 se introduc optsprezece articole noi, articolele 414¹ – 414¹⁸ cu următorul cuprins:

„Art. 414¹

Faptul generator în cazul deplasărilor de produse accizabile care au fost eliberate pentru consum

(1) Destinatarului certificat îi revine obligația de a plăti acciza, care devine exigibilă atunci când mărfurile au fost livrate către statul membru de destinație, cu excepția cazului în care în cursul deplasării apare o neregulă în temeiul art. 419.

(2) În cazul lipsei înregistrării uneia sau a tuturor persoanelor implicate în deplasare, acestor persoane le revine, de asemenea, obligația de a plăti accizele.

(3) Produsele accizabile deținute la bordul unei nave sau al unei aeronave care efectuează traversări sau zboruri între teritoriul unui alt stat membru și România, dar care nu sunt disponibile pentru vânzare în momentul în care nava sau aeronava se află pe teritoriul unuia dintre aceste state membre, nu sunt supuse accizelor în statul membru respectiv.

Art. 414²

Înregistrarea persoanelor care desfășoară activități cu produse accizabile eliberate pentru consum pe teritoriul altui stat membru și deplasate către teritoriul României

(1) Înregistrarea destinatarilor certificați și a expeditorilor certificați se efectuează de către autoritatea vamală teritorială.

(2) Procedura și condițiile în care se realizează înregistrarea destinatarilor certificați și a expeditorilor certificați se stabilesc prin ordin al președintelui A.V.R..

Art. 414³

Destinatarul certificat - reguli generale

(1) Persoana care intenționează să recepționeze, în cadrul activității desfășurate de respectiva persoană, produse accizabile care au fost eliberate pentru consum într-un stat membru și care apoi sunt deplasate către teritoriul României pentru a fi livrate în România în scopuri comerciale sau pentru a fi utilizate în România, trebuie să se înregistreze în calitate de destinatar certificat.

(2) Destinatarul certificat nu are dreptul de a expedia produse accizabile înainte ca acesta să dețină documentul de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi expediată.

Art. 414⁴

Cererea de înregistrare ca destinatar certificat

(1) Destinatarul certificat poate să își desfășoare activitatea în această calitate numai în baza atestatului valabil emis de autoritatea prevăzută la art. 414² alin. (1), potrivit prevederilor din normele metodologice.

(2) Destinatarul certificat care primește doar ocazional produse accizabile poate să își desfășoare activitatea în această calitate numai în baza atestatului valabil emis de autoritatea prevăzută la art. 414² alin. (1). Înregistrarea prevăzută la art. 336 pct. 7¹ se limitează la o anumită cantitate de produse accizabile, la un singur expeditor, precum și la o perioadă de

timp clar delimitată, potrivit prevederilor din normele metodologice. O astfel de înregistrare ocazională poate, de asemenea, prin excepție de la cerințele prevăzute la art. 336 pct. 7¹, să fie acordată persoanelor fizice care acționează în calitate de destinatari atunci când produsele accizabile sunt livrate în scopuri comerciale în temeiul art. 414 alin. (2).

(3) În vederea obținerii atestatului de destinatar certificat, solicitantul trebuie să depună o cerere la autoritatea prevăzută la art. 414² alin. (1), în modul și în forma prevăzute în normele metodologice.

Art. 414⁵

Condiții de înregistrare ca destinatar certificat

(1) Pentru a fi înregistrată, persoana care urmează să își desfășoare activitatea ca destinatar certificat trebuie să aibă declarat cel puțin un loc în care urmează să realizeze recepția de produse accizabile care au fost eliberate pentru consum într-un stat membru și care sunt deplasate către teritoriul României pentru a fi livrate în România în scopuri comerciale sau pentru a fi utilizate în România, pentru care trebuie să facă dovada înregistrării punctului de lucru la oficiul registrului comerțului.

(2) În situația în care recepția produselor accizabile se realizează în mai multe locuri, cererea este însoțită de o declarație privind locurile în care urmează a se realiza recepția acestor produse, precum și de dovada înregistrării acestora la oficiul registrului comerțului.

(3) Atestatul de destinatar certificat se eliberează numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) cererea a fost însoțită de documentele care dovedesc înregistrarea punctului de lucru prevăzut la alin. (1) și (2);

b) persoana care urmează să își desfășoare activitatea ca destinatar certificat nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul de stat, de natura accizelor;

c) persoana care urmează să își desfășoare activitatea ca destinatar certificat declară cantitățile estimate a fi primite în cursul unui an;

d) persoana care urmează să își desfășoare activitatea ca destinatar certificat face dovada constituirii garanției;

e) persoana care urmează să își desfășoare activitatea ca destinatar certificat deține un sistem computerizat de evidență a produselor accizabile achiziționate, deja eliberate pentru consum într-un stat membru și deplasate către teritoriul României pentru a fi livrate în România în scopuri comerciale sau pentru a fi utilizate în România, a produselor livrate și a stocurilor de astfel de produse.

(4) Cererea care nu îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (3) se respinge.

Art. 414⁶

Înregistrarea ca destinatar certificat

(1) Autoritatea prevăzută la art. 414² alin. (1) emite atestatul de destinatar certificat, în termen de 30 de zile de la data depunerii documentației complete de înregistrare.

(2) Procedura de înregistrare a destinatarilor certificați nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(3) Atestatul conține următoarele elemente:

- a) codul de accize;
- b) elementele de identificare ale destinatarului certificat;
- c) tipul produselor accizabile care urmează a fi recepționate;
- d) nivelul și forma garanției;
- e) data de la care atestatul devine valabil;
- f) locurile declarate pentru recepția produselor accizabile și adresa acestora.

(4) Atestatul de destinatar certificat este valabil începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care cererea de înregistrare ca destinatar certificat a fost aprobată de autoritatea prevăzută la art. 414² alin. (1).

(5) În cazul destinatarului certificat care primește doar ocazional produse accizabile care au fost eliberate pentru consum într-un stat membru și care sunt deplasate către teritoriul României pentru a fi livrate în România în scopuri comerciale sau pentru a fi utilizate în România, atestatul are valabilitate de 12 luni consecutive de la data emiterii acestuia.

(6) Atestatele pot fi modificate de către autoritatea prevăzută la art. 414² alin. (1) din oficiu sau la cerere.

(7) În cazul modificării atestatului din oficiu, înainte de a fi modificat atestatul, autoritatea prevăzută la art. 414² alin. (1) trebuie să îl informeze pe destinatarul certificat asupra modificării și asupra motivelor acesteia.

(8) Destinatarul certificat poate solicita autorității prevăzută la art. 414² alin. (1) modificarea atestatului, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

Art. 414⁷

Respingerea cererii de înregistrare ca destinatar certificat

(1) Respingerea cererii de înregistrare se comunică în scris, odată cu motivele luării acestei decizii.

(2) Deciziile de respingere emise pot fi contestate în conformitate cu dispozițiile titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Procedura și condițiile de soluționare a contestațiilor se stabilesc prin ordin al președintelui A.V.R..

Art. 414⁸

Obligațiile destinatarului certificat

(1) Orice destinatar certificat are obligația de a îndeplini următoarele cerințe:

a) să garanteze plata accizelor, prin constituirea unei garanții, care acoperă riscurile inerente neplății accizelor care pot apărea pe parcursul deplasării pe teritoriile statelor membre tranzitate și în România, înaintea expedierii produselor accizabile, în condițiile prevăzute în normele metodologice;

b) să înscrie în evidențe produsele accizabile primite, care au fost eliberate pentru consum într-un stat membru și care sunt deplasate către teritoriul României pentru a fi livrate în România în scopuri comerciale sau pentru a fi utilizate în România, la încheierea deplasării produselor;

c) să plătească accizele exigibile în România în ziua lucrătoare imediat următoare celei în care s-a încheiat deplasarea produselor;

d) să accepte orice control care permite autorității competente să se asigure că produsele au fost efectiv primite și că accizele exigibile pentru acestea au fost plătite;

e) să asigure îndeplinirea pe toată durata de funcționare a condițiilor prevăzute la art. 414⁵.

(2) În situația în care intervin modificări față de datele menționate în atestat, destinatarul certificat are obligația de a depune o cerere la autoritatea prevăzută la art. 414² alin. (1), potrivit prevederilor din normele metodologice.

(3) Destinatarul certificat nu poate realiza recepția de produse accizabile într-un nou loc dacă acesta nu a fost declarat.

Art. 414⁹

Netransferabilitatea atestatului de destinatar certificat

(1) Atestatele sunt emise numai pentru destinatarii certificați numiți și nu sunt transferabile.

(2) Atunci când are loc vânzarea locului de recepție a produselor accizabile, atestatele

nu se transferă noului proprietar.

Art. 414¹⁰

Revocarea atestatului de destinatar certificat

(1) Atestatul de destinatar certificat poate fi revocat în următoarele situații:

- a) atunci când titularul acestuia nu respectă una dintre cerințele prevăzute la art. 414⁸;
- b) atunci când titularul acestuia înregistrează obligații fiscale restante la bugetul de stat de natura accizelor, mai vechi de 30 de zile față de termenul legal de plată;
- c) în cazul în care destinatarul certificat dorește să renunțe la atestat.

(2) În cazul în care destinatarul certificat dorește să renunțe la atestat, acesta are obligația să notifice acest fapt autorității prevăzută la art. 414² alin. (1) cu cel puțin 60 de zile înainte de data renunțării.

(3) În cazuri excepționale când interesele legitime ale destinatarului certificat impun aceasta, autoritatea prevăzută la art. 414² alin. (1) poate decala termenul de intrare în vigoare a deciziei de revocare, la o dată ulterioară.

(4) Destinatarul certificat nemulțumit poate contesta decizia de revocare a atestatului în conformitate cu dispozițiile titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Procedura și condițiile de soluționare a contestațiilor se stabilesc prin ordin al președintelui A.V.R..

Art. 414¹¹

Expeditorul certificat - reguli generale

Persoana care intenționează să expedieze, în cadrul activității desfășurate de respectiva persoană, produse accizabile care au fost eliberate pentru consum pe teritoriul României și care apoi sunt deplasate către teritoriul unui alt stat membru pentru a fi livrate acolo în scopuri comerciale sau pentru a fi utilizate acolo, trebuie să se înregistreze în calitate de expeditor certificat.

Art. 414¹²

Cererea de înregistrare ca expeditor certificat

(1) Expeditorul certificat în România poate să își desfășoare activitatea în această calitate numai în baza atestatului valabil emis de autoritatea prevăzută la art. 414² alin. (1).

(2) În vederea obținerii atestatului de expeditor certificat, solicitantul trebuie să

depună o cerere la autoritatea prevăzută la art. 414² alin. (1), în modul și în forma prevăzute în normele metodologice.

(3) Expeditorul certificat care trimite doar ocazional produse accizabile poate să își desfășoare activitatea în această calitate numai în baza atestatului valabil emis de autoritatea prevăzută la art. 414² alin. (1). Înregistrarea prevăzută la art. 336 pct. 8¹ se limitează la o anumită cantitate de produse accizabile, la un singur destinatar, precum și la o perioadă de timp clar delimitată, potrivit prevederilor din normele metodologice. O astfel de înregistrare ocazională poate, de asemenea, prin excepție de la cerințele prevăzute la art. 336 pct. 8¹, să fie acordată persoanelor fizice care acționează în calitate de expeditori atunci când produsele accizabile sunt livrate în scopuri comerciale în temeiul art. 414 alin. (2).

Art. 414¹³

Condiții de înregistrare ca expeditor certificat

(1) Pentru a fi înregistrată, persoana care urmează să își desfășoare activitatea ca expeditor certificat trebuie să aibă declarat cel puțin un loc din care urmează să expedieze produse accizabile care au fost eliberate pentru consum pe teritoriul României și care sunt deplasate către teritoriul altui stat membru pentru a fi livrate acolo în scopuri comerciale sau pentru a fi utilizate pe teritoriul aceluși stat membru, pentru care trebuie să facă dovada înregistrării punctului de lucru la oficiul registrului comerțului.

(2) În situația în care expedierea produselor accizabile se realizează din mai multe locuri, cererea este însoțită de o declarație privind locurile din care urmează a se expedia aceste produse, precum și de dovada înregistrării acestora la oficiul registrului comerțului.

(3) Atestatul de expeditor certificat se eliberează numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) cererea a fost însoțită de documentele care dovedesc înregistrarea punctului de lucru prevăzut la alin. (1) și (2);

b) persoana care urmează să își desfășoare activitatea ca expeditor certificat nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul de stat, de natura accizelor;

c) persoana care urmează să își desfășoare activitatea ca expeditor certificat deține un sistem computerizat de evidență a stocurilor de produse accizabile și a produselor accizabile expediate, deja eliberate pentru consum pe teritoriul României și care sunt deplasate către teritoriul altui stat membru pentru a fi livrate acolo în scopuri comerciale sau pentru a fi utilizate pe teritoriul aceluși stat membru.

(4) Cererea care nu îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (3) se respinge.

Art. 414¹⁴

Înregistrarea ca expeditor certificat

(1) Autoritatea prevăzută la art. 414² alin. (1) emite atestatul de expeditor certificat, în termen de 30 de zile de la data depunerii documentației complete de înregistrare.

(2) Procedura de înregistrare a expeditorilor certificați nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(3) Atestatul conține următoarele elemente:

- a) codul de accize;
- b) elementele de identificare ale expeditorului certificat;
- c) tipul produselor accizabile care urmează a fi expediate;
- d) data de la care atestatul devine valabil;
- e) locurile de expediție și adresa acestora.

(4) Atestatul de expeditor certificat este valabil începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care cererea de înregistrare ca expeditor certificat a fost aprobată de autoritatea prevăzută la art. 414² alin. (1).

(5) Atestatele pot fi modificate de către autoritatea prevăzută la art. 414² alin. (1) din oficiu sau la cerere.

(6) În cazul modificării atestatului din oficiu, înainte de a fi modificat atestatul, autoritatea prevăzută la art. 414² alin. (1) trebuie să-l informeze pe expeditorul certificat asupra modificării și asupra motivelor acesteia.

(7) Expeditorul certificat poate solicita autorității prevăzută la art. 414² alin. (1) modificarea atestatului, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

Art. 414¹⁵

Respingerea cererii de înregistrare ca expeditor certificat

(1) Respingerea cererii de înregistrare se comunică în scris, odată cu motivele luării acestei decizii.

(2) Deciziile de respingere emise pot fi contestate în conformitate cu dispozițiile titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Procedura și condițiile de soluționare a contestațiilor se stabilesc prin ordin al președintelui A.V.R..

Art. 414¹⁶

Obligațiile expeditorului certificat

În situația în care intervin modificări față de datele menționate în atestat, expeditorul certificat are obligația de a depune o cerere la autoritatea prevăzută la art. 414² alin. (1), potrivit prevederilor din normele metodologice.

Art. 414¹⁷

Netransferabilitatea atestatului de expeditor certificat

(1) Atestatele sunt emise numai pentru expeditorii certificați numiți și nu sunt transferabile.

(2) Atunci când are loc vânzarea locului de expediție a produselor accizabile, atestatul nu se transferă noului proprietar.

Art. 414¹⁸

Revocarea atestatului de expeditor certificat

(1) Atestatul de expeditor certificat poate fi revocat în următoarele situații:

- a) atunci când titularul acestuia nu respectă cerința prevăzută la art. 414¹⁶;
- b) atunci când titularul acestuia înregistrează obligații fiscale restante la bugetul de stat de natura accizelor, mai vechi de 30 de zile față de termenul legal de plată;
- c) în cazul în care expeditorul certificat dorește să renunțe la atestat.

(2) În cazul în care expeditorul certificat dorește să renunțe la atestat, acesta are obligația să notifice acest fapt autorității prevăzute la art. 414² alin. (1) cu cel puțin 60 de zile înainte de data renunțării.

(3) În cazuri excepționale când interesele legitime ale expeditorului certificat impun aceasta, autoritatea prevăzută la art. 414² alin. (1) poate decala termenul de intrare în vigoare a deciziei de revocare, la o dată ulterioară.

(4) Expeditorul certificat nemulțumit poate contesta decizia de revocare a atestatului în conformitate cu dispozițiile titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Procedura și condițiile de soluționare a contestațiilor se stabilesc prin ordin al președintelui A.V.R..”

77. Articolele 415 și 416 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 415

Condiții aplicabile unei deplasări de produse accizabile în temeiul prezentei subsecțiuni

(1) În situațiile prevăzute la art. 414 alin. (1) și (6), o deplasare de produse accizabile este considerată ca respectând cerințele în temeiul prezentei subsecțiuni numai dacă este însoțită de un document administrativ simplificat electronic prelucrat în conformitate cu art. 416.

(2) În temeiul articolului 414¹ alin. (1), destinatarul certificat trebuie să îndeplinească cumulativ cerințele prevăzute la art. 414⁸ alin. (1) lit. a), c) și d).

(3) Prin excepție de la prevederile art. 414⁸ alin. (1) lit. a), garanția poate fi depusă de transportator, de proprietarul produselor accizabile, de expeditorul certificat sau, în comun, de orice combinație a două sau mai multe dintre aceste persoane cu sau fără destinatarul certificat.

(4) Garanția prevăzută la art. 414⁸ alin. (1) lit. a) este valabilă pe întreg teritoriul Uniunii Europene.

(5) Tipul, modul de calcul, valoarea, durata și condițiile de reducere a garanției sunt prevăzute în normele metodologice, pe tipuri de activități și grupe de produse.

(6) Un antrepozitar autorizat sau un expeditor înregistrat poate acționa drept expeditor certificat în sensul prezentei subsecțiuni după ce a informat autoritățile competente, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(7) Un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat poate acționa drept destinatar certificat în sensul prezentei subsecțiuni după ce a informat autoritățile competente, în condițiile prevăzute în normele metodologice.,,

Art. 416

Documentul administrativ simplificat electronic

(1) În cazul în care produsele accizabile sunt deplasate în temeiul prezentei subsecțiuni, expeditorul certificat prezintă un proiect de document administrativ simplificat electronic autorității competente din statul membru de expediție, prin intermediul sistemului informatizat.

(2) Autoritatea competentă din statul membru de expediție efectuează o verificare electronică a datelor furnizate în proiectul de document administrativ simplificat electronic, după care:

a) în cazul în care datele respective nu sunt corecte, expeditorul certificat este informat în acest sens fără întârziere;

b) în cazul în care datele respective sunt corecte, autoritatea competentă din statul membru de expediție îi atribuie documentului un cod de referință administrativ simplificat unic, pe care îl comunică expeditorului certificat.

(3) Autoritatea competentă din statul membru de expediție înaintează de îndată documentul administrativ simplificat electronic autorității competente din statul membru de destinație, care îl transmite destinatarului certificat.

(4) Expeditorul certificat furnizează persoanei care însoțește produsele accizabile sau, în cazul în care produsele nu sunt însoțite de o astfel de persoană, transportatorului, codul de referință administrativ simplificat unic. Persoana care însoțește produsele accizabile sau transportatorul furnizează acest cod autorităților competente oricând este solicitat pe întreaga durată a deplasării.

(5) În cursul unei deplasări a produselor accizabile în temeiul prezentei subsecțiuni, expeditorul certificat poate, prin intermediul sistemului informatizat, modifica destinația la un alt loc de livrare în același stat membru, care este operat de același destinatar certificat, sau înapoi la locul de expediere. În acest scop, expeditorul certificat prezintă un proiect de document electronic de modificare a destinației autorităților competente din statul membru de expediție, prin intermediul sistemului informatizat.

(6) Modelul documentului administrativ simplificat electronic se stabilește prin ordin al președintelui A.V.R..”

78. După articolul 416 se introduc șase noi articole, articolele 416¹ - 416⁶ cu următorul cuprins:

„ Art. 416¹

Raportul de primire

(1) La primirea produselor accizabile, destinatarul certificat trebuie să respecte următoarele cerințe:

- a) să confirme că produsele accizabile au ajuns la destinație;
- b) să păstreze produsele primite până la plata accizei;
- c) să înainteze fără întârziere și în termen de cinci zile lucrătoare de la încheierea deplasării, cu excepția cazurilor pe deplin justificate autorităților competente a destinatarului, un raport privind primirea acestora, denumit în continuare raport de primire, prin intermediul sistemului informatizat.

(2) Autoritatea competentă a destinatarului efectuează o verificare electronică a datelor furnizate în raportul de primire, după care:

a) în cazul în care datele respective nu sunt corecte, destinatarul certificat este informat în acest sens fără întârziere;

b) în cazul în care respectivele date sunt corecte, autoritatea competentă a destinatarului confirmă destinatarului certificat înregistrarea raportului de primire, pe care îl transmite autorității competente a expeditorului. Raportul de primire se consideră a fi o dovadă suficientă că destinatarul certificat a îndeplinit toate formalitățile necesare și că a plătit, dacă este cazul și cu excepția cazului în care produsele accizabile sunt scutite de la plata accizelor, accizele datorate către statul membru de destinație, sau urmează un regim suspensiv de accize în conformitate cu Secțiunea a 9-a.

(3) Autoritatea competentă a expeditorului înaintează raportul de primire expeditorului certificat.

(4) Accizele plătite în statul membru de expediție se rambursează, la cerere și pe baza raportului de primire menționat la alineatul (1).

(5) Modalitățile de confirmare a faptului că produsele accizabile au ajuns la destinație și de trimitere a raportului de primire a produselor accizabile de către destinatarii menționați la art. 395 alin. (1) sunt prevăzute prin ordin al președintelui A.V.R..

Art. 416²

Procedura de rezervă și recuperare la expediere

(1) Prin excepție de la prevederile art. 416, în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil în România, expeditorul certificat din România poate începe o deplasare de produse accizabile, în următoarele condiții:

a) produsele să fie însoțite de un document de rezervă care conține aceleași date ca proiectul de document administrativ simplificat electronic menționat la art. 415 alin. (1);

b) expeditorul certificat să informeze autoritatea competentă a expeditorului înainte de începerea deplasării. Statul membru de expediție poate solicita expeditorului certificat o copie a documentului menționat la lit. a), verificarea, de către statul membru de expediție, a datelor conținute de copia respectivă și, în cazurile în care indisponibilitatea sistemului informatizat este imputabilă expeditorului certificat, informații corespunzătoare cu privire la motivele acestei indisponibilități înainte de începerea deplasării.

(2) De îndată ce sistemul informatizat redevine disponibil, expeditorul certificat prezintă un proiect de document administrativ simplificat electronic, în conformitate cu art. 416 alin. (1). De îndată ce datele cuprinse în proiectul de document administrativ simplificat electronic sunt verificate în conformitate cu art. 416 alin. (2), dacă respectivele date sunt

corecte, acest document înlocuiește documentul de rezervă menționat la alin. (1) lit. (a). Articolul 416 alin. (3) și articolul 416¹ se aplică *mutatis mutandis*.

(3) O copie a documentului de rezervă menționat la alin. (1) lit. (a) se păstrează de către expeditorul certificat în evidențele sale.

(4) În cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la expediție, expeditorul certificat poate modifica destinația mărfurilor astfel cum se menționează la art. 416 alin. (5) și comunică această informație autorității competente a expeditorului prin intermediul unor mijloace alternative de comunicare. Expeditorul certificat informează autoritățile competente din statul membru de expediție înainte de a modifica destinația. Alineatele (2) și (3) se aplică *mutatis mutandis*.

Art. 416³

Documente de rezervă și recuperarea datelor – raportul de primire

(1) În cazul în care produsele accizabile sunt deplasate în temeiul prezentei subsecțiuni, iar raportul de primire nu poate fi prezentat la încheierea deplasării produselor accizabile în conformitate cu art. 416¹ alin. (1), fie deoarece sistemul informatizat nu este disponibil în România, fie deoarece nu au fost încă îndeplinite procedurile prevăzute la art. 416² alin. (2), destinatarul certificat prezintă autorității competente din România, cu excepția cazurilor pe deplin justificate, un document de rezervă care conține aceleași date ca raportul de primire și care atestă încheierea deplasării, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(2) Cu excepția cazului în care destinatarul certificat poate prezenta în scurt timp, prin intermediul sistemului informatizat, raportul de primire astfel cum se prevede la art. 416¹ alin. (1) sau cu excepția cazurilor pe deplin justificate, autoritatea competentă din România trimite o copie a documentului de rezervă menționat la alin. (1) autorității competente din statul membru de expediție. Autoritatea competentă din statul membru de expediție transmite această copie expeditorului certificat sau o pune la dispoziția expeditorului certificat.

(3) De îndată ce sistemul informatizat redevine disponibil sau de îndată ce procedurile prevăzute la art. 416² alin. (2) sunt îndeplinite, destinatarul certificat prezintă un raport de primire în conformitate cu art. 416¹ alin. (1). Articolul 416¹ alin. (2) și (3) se aplică *mutatis mutandis*.

Art. 416⁴

Dovezi alternative ale primirii

(1) Prin excepție de la dispozițiile art. 416³, raportul de primire prevăzut la art. 416¹

alin. (1) constituie dovada faptului că produsele accizabile au fost livrate destinatarului certificat.

(2) Prin excepție de la alin. (1), în absența unui raport de primire din alte motive decât cele menționate la art. 416³, se poate furniza o dovadă alternativă a livrării produselor accizabile printr-o viză a autorității competente din România, pe baza unor dovezi corespunzătoare, care să ateste că produsele accizabile expediate au ajuns la destinație. Documentul de rezervă menționat la art. 416³ alin. (1) constituie o dovadă corespunzătoare în sensul alin. (1).

(3) În cazul în care viza autorității competente din România a fost acceptată de autoritățile competente ale statului membru de expediție, aceasta este considerată a constitui o dovadă suficientă a faptului că destinatarul certificat a îndeplinit toate formalitățile necesare și că a efectuat toate plățile accizelor datorate în România.

(4) Modalitățile de confirmare a dovezilor alternative a livrărilor de produse accizabile sunt prevăzute prin ordin al președintelui A.V.R..

Art. 416⁵

Derogare de la obligația de a utiliza sistemul informatizat – proceduri simplificate în două sau mai multe state membre

Prin acord și în condițiile stabilite de România și celelalte state membre vizate, pot fi stabilite proceduri simplificate pentru deplasările de produse accizabile în temeiul prezentei subsecțiuni care au loc între teritoriul României și teritoriul unui sau al mai multor state membre.

Art. 416⁶

Deplasarea mărfurilor eliberate pentru consum între două locuri de pe teritoriul României traversând teritoriul unui alt stat membru

(1) În cazul în care produsele accizabile deja eliberate pentru consum pe teritoriul României sunt deplasate către o destinație de pe teritoriul României prin traversarea teritoriului altui stat membru, se aplică următoarele cerințe:

a) deplasarea se face pe baza documentului administrativ simplificat electronic menționat la art. 415 alin. (1) urmând un itinerar corespunzător;

b) destinatarul certificat atestă faptul că a primit produsele în conformitate cu cerințele stabilite de autoritățile competente din locul de destinație;

c) expeditorul certificat și destinatarul certificat acceptă orice control care permite

respectivelor autorități competente să se asigure că produsele au fost efectiv primite.

(2) În cazul în care produsele accizabile se deplasează în mod frecvent și regulat în condițiile prevăzute la alin. (1), statele membre în cauză pot, de comun acord, în condițiile stabilite de acestea, să simplifice cerințele specificate la alin. (1).”

79. După articolul 416⁶ se introduce Subsecțiunea a 3-a cu denumirea „Vânzarea la distanță,,

80. Articolul 417 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Vânzarea la distanță

(1) Vânzarea la distanță din alt stat membru în România reprezintă vânzarea produselor accizabile deja eliberate pentru consum pe teritoriul unui stat membru, achiziționate de către o persoană stabilită în România, alta decât un antrepozitar autorizat, un destinatar înregistrat sau un destinatar certificat, și care nu exercită o activitate economică independentă, și expediate sau transportate către teritoriul României direct sau indirect de către un expeditor care desfășoară o activitate economică independentă sau în numele acestuia, sunt supuse accizelor în România.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), accizele devin exigibile în România în momentul livrării produselor accizabile. Condițiile de exigibilitate și nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile. Accizele se plătesc în conformitate cu procedura stabilită în normele metodologice.

(3) Persoana plătitoare de accize în România este fie expeditorul, fie un reprezentant fiscal al acestuia stabilit în România și autorizat de autoritățile competente din România.

(4) Expeditorul sau reprezentantul fiscal trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) înainte de expedierea produselor accizabile trebuie să se înregistreze și să garanteze plata accizelor în condițiile stabilite și la autoritatea competentă, prevăzute în normele metodologice;

b) să plătească accizele la autoritatea competentă prevăzută la lit. a), după livrarea produselor accizabile;

c) să țină evidențe contabile ale livrărilor de produse accizabile.

(5) România și alte state membre interesate pot, în condiții stabilite de comun acord, să simplifice cerințele pe baza unor acorduri bilaterale sau multilaterale.

(6) Persoana nestabilită în România care efectuează o vânzare la distanță pe teritoriul României trebuie să transmită autorității competente, în nume propriu sau prin reprezentantul

fiscal, o situație lunară privind achizițiile și livrările de produse accizabile, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă situația, în condițiile stabilite prin normele metodologice.

(7) Vânzarea la distanță din România în alt stat membru reprezintă vânzarea produselor accizabile deja eliberate pentru consum pe teritoriul României, achiziționate de către o persoană stabilită în alt stat membru, alta decât un antrepozitar autorizat, un destinatar înregistrat sau un destinatar certificat, și care nu exercită o activitate economică independentă, și expediate ori transportate către teritoriul aceluși stat membru, direct sau indirect, de către expeditorul stabilit în România ori în numele acestuia, sunt supuse accizelor în acel stat membru. Accizele plătite în România se restituie, la solicitarea expeditorului, dacă expeditorul din România sau reprezentantul fiscal al acestuia a urmat procedurile stabilite la alin. (4).”

81. După articolul 417 se introduce Subsecțiunea a 4-a cu denumirea „Distrugeri și pierderi”

82. Articolul 418 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 418

Distrugeri și pierderi

(1) În situațiile prevăzute la art. 414 alin. (1) și la art. 417 alin. (1), în cazul distrugerii totale sau al pierderii iremediabile a produselor accizabile, în cursul transportului acestora pe teritoriul unui alt stat membru decât cel în care au fost eliberate pentru consum, ca urmare a unui caz fortuit ori de forță majoră sau ca o consecință a autorizării distrugerii mărfurilor de către autoritățile competente din statul membru în cauză, accizele nu sunt exigibile în acel stat membru.

În sensul prezentului capitol, produsele sunt considerate distruse total sau pierdute iremediabil atunci când devin inutilizabile ca produse accizabile.

(2) În cazul pierderii parțiale din cauza naturii mărfurilor care are loc în timpul transportului acestora pe teritoriul unui alt stat membru decât cel în care au fost eliberate pentru consum, accizele nu sunt exigibile în acel stat membru atunci când valoarea pierderii se încadrează în pragul comun de pierdere parțială pentru respectivele produse accizabile prevăzute la art. 340 alin. (10), cu excepția cazului în care un stat membru are motive rezonabile să suspecteze o fraudă sau o neregulă.

(3) Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă, totală sau parțială, a produselor

accizabile menționată la alin. (1) se dovedește într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile competente din statul membru în care a avut loc distrugerea totală ori pierderea iremediabilă, totală sau parțială, sau de autoritățile competente din statul membru în care aceasta a fost constatată, în cazul în care nu este posibil să se determine unde a avut loc.

(4) În cazul în care distrugerea totală sau pierderea iremediabilă, totală sau parțială, a produselor accizabile este stabilită, garanția depusă în conformitate cu art. 414⁸ alin. (1) lit. a) sau al art. 417 alin. (4) lit. a) se eliberează, integral sau parțial, după caz, la prezentarea unor dovezi corespunzătoare.

(5) Regulile și condițiile pe baza cărora se determină pierderile menționate la alin. (1) și (2) sunt prevăzute în normele metodologice.”

83. După articolul 418 se introduce Subsecțiunea a 5-a cu denumirea „Nereguli apărute pe parcursul deplasării produselor accizabile”

84. Articolul 419 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 419

Nereguli apărute pe parcursul deplasării produselor accizabile

(1) Atunci când s-a comis o neregulă în cursul unei deplasări a produselor accizabile, în conformitate cu art. 414 alin. (1) sau cu art. 417 alin. (1), pe teritoriul unui alt stat membru decât cel în care produsele au fost eliberate pentru consum, acestea sunt supuse accizelor, iar accizele sunt exigibile în statul membru în care s-a comis neregula.

(2) Atunci când s-a constatat o neregulă în cursul unei deplasări a produselor accizabile, în conformitate cu art. 414 alin. (1) sau cu art. 417 alin. (1), pe teritoriul unui alt stat membru decât cel în care produsele au fost eliberate pentru consum și nu este posibil să se determine locul în care s-a comis neregula, se consideră că aceasta s-a comis în statul membru în care a fost constatată, iar accizele sunt exigibile în acest stat membru. Cu toate acestea, dacă statul membru pe teritoriul căruia s-a comis efectiv neregula este identificat în termen de 3 ani de la data achiziționării produselor accizabile, se aplică dispozițiile alin. (1).

(3) Accizele sunt datorate de persoana care a garantat plata acestora în conformitate cu art. 414⁸ alin. (1) lit. a) sau cu art. 417 alin. (4) lit. a) și de orice persoană care a participat la neregulă. Atunci când mai multe persoane sunt obligate să plătească aceeași acciză, acestea sunt obligate să plătească în solidar respectiva acciză.

(4) Autoritățile competente din statul membru în care produsele accizabile au fost eliberate pentru consum restituie sau reamite, la cerere, accizele după perceperea acestora în

statul membru în care a fost comisă ori constatată neregula. Autoritățile competente din statul membru de destinație eliberează garanția depusă în temeiul art. 414⁸ alin. (1) lit. a) sau al art. 417 alin. (4) lit. a).

(5) În sensul prezentului articol, neregulă înseamnă o situație apărută în cursul unei deplasări a produselor accizabile în temeiul art. 414 alin. (1) sau al art. 417 alin. (1), care nu face obiectul art. 418, din cauza căreia o deplasare ori un segment dintr-o deplasare a unor produse accizabile nu s-a încheiat în mod corespunzător.

(6) Orice lipsă a înregistrării uneia sau a tuturor persoanelor implicate în deplasare care contravine art. 414 alin. (1) sau art. 417 alin. (4) lit. a) sau orice nerespectare a dispozițiilor art. 415 alin. (1) se consideră a fi o neregulă. Alineatele (1) - (5) se aplică în mod corespunzător. ”

85. Articolul 422 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 422

Responsabilitatea marcării

Responsabilitatea marcării produselor accizabile prevăzute la art. 421 revine antrepozitarilor autorizați, destinatarilor înregistrați, importatorilor autorizați sau destinatarilor certificați.”

86. La articolul 423, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

“(3) Antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat, importatorul autorizat sau destinatarul certificat are obligația să asigure ca banderolele să fie aplicate la loc vizibil, pe ambalajul individual al produsului accizabil, astfel încât deschiderea ambalajului să deterioreze banderola, iar timbrele să fie aplicate la loc vizibil, pe ambalajul individual al produsului accizabil, astfel încât timbrul să nu poată fi îndepărtat de pe ambalaj fără a fi deteriorat.”

87. La articolul 424, alineatul (1), după litera c) se introduce o nouă literă, litera d) cu următorul cuprins:

“d) destinatarul certificat care achiziționează produsele accizabile prevăzute la art. 421.”

88. La articolul 449, alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) nerespectarea prevederilor art. 367 alin. (1) lit. j), art. 375 alin. (2), art. 383 alin. (2), art. 391 alin. (2), art. 414⁸ alin. (2) și 414¹⁶,”

89. La articolul 449 alineatul (1), după litera j) se introduce o literă nouă, litera k), cu următorul cuprins:

„k) primirea produselor accizabile care au fost eliberate pentru consum într-un stat membru și care sunt deplasate către teritoriul României pentru a fi livrate în România în scopuri comerciale sau pentru a fi utilizate în România cu nerespectarea cerințelor prevăzute la art. 416¹ alin. (1).”

90. La articolul 449, alineatul (2), după litera q) se introduce o nouă literă, litera r), cu următorul cuprins:

„ r) nerespectarea prevederilor art. 367 alin. (7) sau alin. (8);”

91. La articolul 449, alineatul (3), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„ d) oprirea activității de producție a produselor accizabile prin sigilarea instalației, în cazul producătorilor, pentru situațiile prevăzute la lit. g), m) și r).”

92. La articolul 449 alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Autoritatea competentă poate revoca, la propunerea organului de control, autorizația de antrepozit fiscal, destinatar înregistrat, expeditor înregistrat, importator autorizat sau atestatul de destinatar certificat sau atestatul de expeditor certificat, după caz, pentru situațiile prevăzute la alin. (1) lit. b), d) și e).”

ART. II.

Ordinele președintelui A.V.R., prevăzute la art. 402 alin (10), art. 414² alin. (2), art. 414⁷ alin. (3), art. 414¹⁰ alin. (5), art. 414¹⁵ alin. (3), art. 414¹⁸ alin. (5), art. 416 alin. (6), art. 416¹ alin. (5) și art. 416⁴ alin. (4) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță, se emit în termen de 180 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei ordonanțe, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I și intră în vigoare

la data de 13 februarie 2023.

ART. III

1. Prevederile art. I pct. 5 referitor la art. 336 pct. 5, pct. 11, 22 și 23, pct. 25 - 36, pct. 37 referitor la art. 362 alin. (2), pct. 38, pct. 40 și 41, pct. 47 – 50, intră în vigoare la data de 1 februarie 2022.

2. Prevederile art. I pct. 90 și 91 intră în vigoare în termen de 10 zile de la data publicării prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României, Partea I.

3. Prevederile art. I pct. 1 – 3 și 44 intră în vigoare la data de 1 iulie 2022.

4. Prevederile art. I pct. 4, pct. 5 referitor la art. 336 pct. 2 și 3, pct. 6 – 10, pct. 12 - 21, pct. 37 referitor la art. 362 alin. (1), pct. 39, pct. 42 și 43, pct. 45 și 46, pct. 51 – 89, pct. 92, art. II și art. IV se aplică de la data de 13 februarie 2023.

5. Prevederile art. I pct. 24 intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2031.

ART. IV

Dispoziții tranzitorii

1. Prin excepție de la prevederile art. 415 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță, până la data de 31 decembrie 2023, primirea și expedierea produselor accizabile eliberate pentru consum care circulă între alt stat membru și România, respectiv între România și alt stat membru poate fi acoperită de documentul de însoțire prevăzut la Anexa nr. 37 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016, cu modificările și completările ulterioare. Persoanele care desfășoară operațiuni cu produse accizabile care au fost eliberate pentru consum pe teritoriul unui stat membru și care sunt deplasate către teritoriul României pentru a fi livrate în scopuri comerciale sau utilizate în România, trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) înainte de expedierea produselor, să depună o declarație la autoritatea competentă teritorială și să garanteze plata accizelor;

b) să plătească accizele în prima zi lucrătoare imediat următoare celei în care s-au recepționat produsele;

c) să accepte orice control care să permită autorității competente să se asigure că produsele accizabile au fost efectiv primite și că accizele exigibile pentru acestea au fost plătite.

Documentul de însoțire se întocmește de către furnizor în 3 exemplare și se utilizează după cum urmează:

- a) primul exemplar rămâne la furnizor;
- b) exemplarele 2 și 3 însoțesc produsele accizabile pe timpul transportului până la primitor;
- c) exemplarul 2 rămâne la primitorul produselor;
- d) exemplarul 3 trebuie să fie restituit furnizorului, cu certificarea recepției și cu menționarea tratamentului fiscal ulterior al produselor accizabile în statul membru de destinație, dacă furnizorul solicită în mod expres acest lucru în scop de restituire de accize.

2. Prin excepție de la prevederile art. 402¹ alin. (5) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță, până la data de 13 februarie 2024, notificările menționate la art. 402¹ alin. (5) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță, pot fi efectuate prin alte mijloace decât sistemul informatizat.

*

Dispozițiile prezentei ordonanțe transpun prevederile Directivei (UE) 2020/1151 a Consiliului din 29 iulie 2020 de modificare a Directivei 92/83/CEE privind armonizarea structurilor accizelor la alcool și băuturi alcoolice și prevederile Directivei (UE) 2020/262 a Consiliului din 19 decembrie 2019 de stabilire a regimului general al accizelor (reformare) care au incidență directă asupra funcționării pieței interne, precum și prevederile Directivei (UE) 2019/2235 a Consiliului din 16 decembrie 2019 de modificare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată și a Directivei 2008/118/CE privind regimul general al accizelor, în ceea ce privește acțiunile de apărare din cadrul Uniunii.